

| BelastingBelangen Februari 2019

Dynamisch monitoren bij de Belastingdienst

De Belastingdienst houdt toezicht op ons aller fiscale doen en laten. Dat wordt van dag tot dag gemonitord, dynamisch. Zo'n aanpak klinkt daadkrachtig, dat doet het altijd goed in de politiek. En soms kan die dynamiek een verklaring bieden bij moeilijk te verklaren zaken. Staatssecretaris Snel van Financiën deelde de Tweede Kamer onlangs mee dat de achterstand in de betaling van belastingschulden door burgers flink is opgelopen. Bij Financiën stond eind juni vorig jaar (!) zo'n € 6,5 miljard open. Eind 2017 was dat nog € 6,1 miljard, een jaar eerder € 5,4 miljard. Hoe kan dat, zo'n oplopende invorderingsachterstand? Dat komt door de nieuwe methodiek die de Belastingdienst hanteert bij niet direct inbare vorderingen. Die worden dynamisch gemonitord. Aan de hand van digitaal beschikbare gegevens wordt gecontroleerd of de situatie van de debiteur veranderd is en er toch nog kan worden geïncasseerd. Dat leidt tot een hoger achterstandspercentage omdat schulden langere tijd worden gevolgd en niet worden afgeboekt. In the long run leidt dat per saldo tot hogere opbrengsten omdat de Belastingdienst minder vorderingen afboekt. De betalingsachterstand is 2,9% van alle heffingen. Dat valt nog net binnen de doelstelling; voor 2019 is die bandbreedte verhoogd naar 3 tot 3,5%.

Aangiften van MKB-ondernemers worden ook gemonitord.

Het bericht in dagblad Trouw dat de Belastingdienst zo'n 25.000 risicovolle aangiften ongezien afstempelt – zie in dit nummer van BelastingBelangen: [Risicovolle VPB-aangiften: aanpak Belastingdienst](#) – blijkt een steen in de Hofvijver. Staatssecretaris Snel blijft verklaren dat het artikel van Trouw geen nieuws is: "de Belastingdienst controleert nooit elke risicovolle aangifte". Uit zijn reactie blijkt dat van de ruim 735.000 MKB-aangiften er niet meer dan 3% handmatig wordt behandeld. Het monitoren houdt hier in dat "individuele aangiften in eerste instantie worden beoordeeld door het zogenoemde 'ge oefende oog' en vervolgens inhoudelijk behandeld door een expert." Het 'ge oefend oog' rendeert wel: vorig jaar leidde deze aanpak bij 5.900 aangiften vennootschapsbelasting tot een correctie van gemiddeld € 77.000.

De capaciteitsproblemen bij de Dienst verminderen de slagkracht. De goudgerande vertrekregeling heeft forse naweeën. De verminderde capaciteit heeft een grote invloed gehad op het aantal boekenonderzoeken bij bedrijven. Dat is sinds 2013 gedaald van 38.900 naar 19.900 in 2018. De Belasting werft aan, maar het personeelstekort blijft. De Belastingdienst heeft nog 3.400 vacatures openstaan.

BelastingBelangen doet ook aan dynamische monitoring: van het belastingrecht, om fiscaal bewuste ondernemers en hun adviseurs lucratieve ideeën aan te reiken om belasting te besparen, in de zaak en in privé. Laat dit nummer u weer overtuigen. Veel leesplezier en fiscaal profijt gewenst.

| Inhoudsopgave

Nieuws

Jubelton: ook bij verbouwing vóór de schenking	01
Privégebruik auto: wel de goede auto pakken	02
Verschil in bijtelling 22% - 25%: geen discriminatie	04
Risicovolle VPB-aangiften: aanpak Belastingdienst	06
180-dagenregeling: schenkbelasting volledig in aftrek	08
Lunchen op de zaak: in de kantine of op de werkplek	09
WKR: meer vrije ruimte voor het MKB	11
Schuldvernieuwing: een nieuwe toets op zakelijkheid?	12
Horecaondernemer: alle kasgegevens bewaren!	29
Samenloop inleners- en bestuurdersaansprakelijkheid	31
Verlies voor één vennoot: onzakelijke winstverdeling	33
Bejaarde boeren in de maatschap: ondernemers!	34
Huwelijksgoederenregime bepaalt BTW-aftrek	37
DGA-manager: geen dienstbetrekking met werk-BV	38
De ondernemer en zijn adviseur: wie krijgt de boete?	40
Luxe woning tandarts: toch ondernemingsvermogen	42

Tips

Middeling na afkoop pensioen in eigen beheer	03
Uw echtgenoot onterven: het kan, echt!	05
Regel een opvulgaat in uw testament	07
Zonnepanelen op het dak: hogere WOZ-waarde	10
Loonheffingnummer voor uw nieuwe BV	14
BTW-suppletieaangifte: niet vergeten.....	18
Schenk aan uw kinderen - startende ondernemers	20
Erfenis voor uw ex, minder alimentatie voor u	22
Ontstressen is een must, ook op de zaak	28
Veertig jaar is goed genoeg voor € 102.010	30
Kiezen of kabelen bij betalingsonmacht	32
Vouchers: regel uitstel van BTW	36
Check de energie- en milieulijst 2019.....	39
Nieuw BTW-nummer voor eenmanszaken	41
Koester uw verlies-BV	43

Vragen

Kruislings schenken met de jubelton?.....	15
Aftrek box 3 vanaf 2017: buitenlands onroerend goed	16
Schenking vóór of ná de huwelijksdatum?.....	19
Verdeling box 2-inkomen ná bezwaartermijn nog aan te passen?	21
BTW-aftrek op overnamekosten deelneming?	23

Special

BTW en Brexit.....	24
--------------------	----

Raar maar waar

Eén privé rit met bestelauto: € 9.201 bijtelling is te gek	44
--	----

Jubelton: ook bij verbouwing vóór de schenking

20 februari 2019

De Successiewet kent een eenmalige hoge vrijstelling voor een schenking van € 100.000 voor de eigen woning. Deze vrijstelling geldt voor schenkingen aan personen tussen de 18 en 40 jaar, de 'jubelton' moet worden gebruikt voor de koop of verbouwing van een eigen woning, ofwel de aflossing van de eigenwoningschuld of restschuld. Zie ook BelastingBelangen, november 2018: [Vrije schenking eigen woning: € 100.800 in 2018](#).

Rechtbank Gelderland heeft recent beslist dat de vrijstelling ook kan worden benut als de begiftigde de verbouwingskosten aan zijn eigen woning al heeft gemaakt en betaald vóórdát hij de 'jubelton' heeft ontvangen.

Stella Maris kreeg in 2013 twee schenkingen van haar ouders: op 22 juli 2013 een schenking van € 118.000 wegens een bijzondere gelegenheid, en op 16 december een schenking van € 100.000. Voor de laatste schenking claimde Stella de (in 2013 nog tijdelijke) vrijstelling voor de eigen woning. De inspecteur verleende die vrijstelling. In maart 2016 vroeg de Belastingdienst om informatie hoe Stella het bedrag van de schenking van € 100.000 had besteed. Zij verstrekte een overzicht van de verbouwingskosten, met 11 kopieën van facturen. Uit die informatie bleek dat zij € 79.332,71 aan verbouwingskosten vóór 16 december 2013, de datum van de schenking, had betaald. Volgens de inspecteur was de vrijstelling op dat bedrag niet van toepassing omdat de verbouwingskosten tot dat bedrag niet uit de schenking waren betaald. Er was geen oorzakelijk verband tussen de schenking en de betalingen voor de verbetering van de eigen woning. De inspecteur corrigeerde de aanslag schenkbelasting en legde de bijbehorende navorderingsaanslag op. Stella ging tegen die aanslag in beroep bij Rechtbank Gelderland. Met succes.

De Rechtbank was het met haar eens dat uit de wettekst van de (in 2013 tijdelijke verruimde) vrijstelling van € 100.000 niet is af te leiden dat de schenking vooraf moet gaan aan de koop of verbouwing van de eigen woning, dan wel de aflossing van de eigenwoningschuld.

De wet stelt als voorwaarde dat de begunstigde het geschonken bedrag in het jaar van schenking of de daarop volgende twee kalenderjaren besteed moet hebben aan verbetering of onderhoud van de woning; de begunstigde moet dat desgevraagd met schriftelijke bescheiden aantonen. In deze voorwaarde is geen volgtijdelijk verband voorgeschreven tussen die betalingen. Dat volgt ook niet uit de formulering in de wettekst dat de schenking moet zijn 'aangewend' voor de kosten van verbetering van de eigen woning. Dat kan ook gaan om kosten die voorafgaand aan de schenking zijn gemaakt. De Rechtbank vernietigde de navorderingsaanslag.

Commentaar

De vrijgestelde schenking voor de eigen woning (in 2019 maximaal € 102.010) kan ook voor voorgesloten kosten!

Uit de wettekst blijkt niet duidelijk of de – vrij te stellen – schenking vooraf moet gaan aan de koop, verbouwing of aflossing van de eigen woning van de begunstigde. Rechtbank Gelderland beslist dat dit niet vereist is. Deze uitspraak is voor de praktijk van groot belang.

Privégebruik auto: wel de goede auto pakken

20 februari 2019

Woon-werkverkeer geldt voor de bijtelling privégebruik auto als zakelijk autogebruik (voor de loon- en inkomstenbelasting; voor de omzetbelasting is het privégebruik). Vereist is dan wel dat het woon-werkverkeer plaatsvindt in het kader van de onderneming of de dienstbetrekking. Als een ondernemer zijn auto van de zaak gebruikt voor het woon-werkverkeer van een dienstbetrekking die hij naast zijn bedrijf uitoefent, is er – gezien vanuit de onderneming – sprake van autogebruik voor privédoeleinden. En dat leidt tot een bijtelling, zo heeft Hof Den Haag recent beslist.

Tera Togeën was in loondienst bij Stichting X. Daarnaast had zij sinds 2007 een onderneming waarin zij psychosociale- en relatietherapie gaf. Tera beschikte over twee auto's van de zaak: haar werkgever Stichting X had haar een auto ter beschikking gesteld, en zij beschikte over een personenauto die tot haar ondernemingsvermogen behoorde. De auto van Stichting X werd voornamelijk gebruikt door Tera's echtgenoot: voor deze auto werd de bijtelling privégebruik tot haar loon gerekend. Tera zelf gebruikte vrijwel altijd de auto die tot haar ondernemingsvermogen behoorde. Voor zakelijke doeleinden, maar ook voor het woon-werkverkeer voor haar dienstbetrekking. Ze hield geen rekening met een bijtelling privégebruik auto bij de winst uit onderneming. De inspecteur deed dat wél; na een boekenonderzoek corrigeerde hij de winst uit onderneming over 2012. Tera had in dat jaar met haar 'ondernemingsauto' in totaal 1.282 kilometer woon-werkverkeer voor haar dienstbetrekking verreden, en dat moest worden aangemerkt als privégebruik. Tera ging tegen die correctie in beroep.

Rechtbank Den Haag en in beroep Hof Den Haag stelden de inspecteur in het gelijk. Het Hof verwierp de stelling van belanghebbende dat de kilometers die zij met de ondernemingsauto had gereden van haar huis naar haar werkadres en terug, en vanaf haar praktijklocatie naar haar werkadres en terug, als zakelijke kilometers moesten worden aangemerkt. Dit gebruik van de ondernemingsauto was vanuit de onderneming gezien privégebruik, gebruik buiten het kader van de bedrijfsuitoefening. Het loon uit de dienstbetrekking maakte immers geen deel uit van de winst uit onderneming. En belanghebbende had evenmin aannemelijk gemaakt dat zij haar onderneming niet zou kunnen exploiteren als zij niet met de ondernemingsauto van en naar het werkadres van haar dienstbetrekking had gereisd. Het Hof verklaarde het hoger beroep van belanghebbende ongegrond.

Commentaar

Als een ondernemer zijn auto van de zaak niet in het kader van zijn onderneming gebruikt, is er per definitie sprake van privégebruik. Ook als dat autogebruik betrekking heeft op het woon-werkverkeer van een naast de onderneming uitgeoefende dienstbetrekking! Dat levert de ondernemer een bijtelling privégebruik auto op. Dat kan worden voorkomen door een reële, zakelijke vergoeding voor de kosten van dat autogebruik tot de winst uit onderneming te rekenen, of door – het loon uit – de dienstbetrekking tot de winst uit onderneming te rekenen. In bovenstaande procedure was daarvan geen sprake.

Het woon-werkverkeer voor de dienstbetrekking telt niet mee voor privégebruik auto, maar alleen als daarvoor de auto van de werkgever wordt gebruikt. De ondernemer in de procedure reed in de verkeerde auto naar haar werk!

Middeling na afkoop pensioen in eigen beheer

22 februari 2019

Heeft u, DGA, in 2017 of 2018 uw pensioen in eigen beheer (PEB) afgekocht? Zo ja, dan zal uw inkomen in dat afkoopjaar fors hoger zijn dan in andere jaren.

Bij de afkoop van uw PEB heeft u al een forse tegemoetkoming van de fiscus gehad – een belastingvrije korting in 2017 van 34,5% van de fiscale waarde van uw PEB per ultimo 2015, in 2018 van 25% – maar de fiscus heeft nog een tegemoetkoming voor u in petto: een belastingteruggave door middeling.

Door de afkoop van uw PEB heeft u in 2016, 2017, 2018 – of een andere periode van drie aaneengesloten kalenderjaren – een sterk wisselend belastbaar inkomen gehad in box 1. Dat inkomen kunt u 'middelen' over drie aaneengesloten jaren, om zo de nadelige werking van het progressieve IB-tarief te neutraliseren. Vraag uw adviseur wat middeling in uw situatie aan belastingteruggave kan opleveren.

Verskil in bijtelling 22% - 25%: geen discriminatie

21 februari 2019

Per 1 januari 2017 is de bijtelling privégebruik auto voor alle – niet elektrische – auto's gesteld op 22% van de catalogusprijs inclusief BTW en BPM. De 22% bijtelling geldt uitsluitend voor auto's met een datum eerste toelating op of na 1 januari 2017. Een 25% auto die in december 2016 is aangeschaft valt (nog 60 maanden) onder de 25% bijtelling, de bijtelling wordt per 2017 niet verminderd naar 22%. Rechtbank Den Haag heeft beslist dat deze overgangsregeling niet in strijd is met het gelijkheidsbeginsel. De Hoge Raad heeft recent – in sprongcassatie – die uitspraak bevestigd: het verschil in bijtelling is geen discriminatie.

Per 1 januari 2017 is de bijtelling voor privégebruik auto aangepast: het algemene bijtellingspercentage is verlaagd van 25% naar 22%. Dat nieuwe percentage geldt uitsluitend voor auto's met een Datum Eerste Tenaamstelling (DET) van op of ná 1 januari 2017. Door deze overgangsregeling ontstaat er een schrijnend verschil in bijtelling tussen een personenauto die vóór 1 januari 2017 is gekocht, en exact eenzelfde auto die ná die datum voor het eerst te naam is gesteld. En dat verschil blijft (maximaal) 5 jaren doorlopen! Meerdere automobilisten – leden van de Vereniging Zakelijke Rijders (VZR) – hebben zich verzet tegen deze ongelijke behandeling en deze kwestie voor de rechter gebracht.

Rechtbank Den Haag besliste dat de keuze van de wetgever voor deze overgangsregeling een redelijke grond heeft. De wetgever heeft daarmee ongewenste effecten willen voorkomen, zoals een keuze van belastingplichtigen kort voor de wetswijziging voor een minder zuinige auto omdat de bijtelling voor die auto's toch op korte termijn omlaag zou gaan. Volgens de Rechtbank is van een ongeoorloofde ongelijke behandeling geen sprake. Zie ook BelastingBelangen, april 2017 : [Auto van de zaak: 25% bijtelling, of toch 22%!](#) en oktober 2017: [25% bijtelling blijft 25%, in 2017 en volgende jaren.](#)

De Hoge Raad heeft die uitspraak onlangs bevestigd.

Volgens ons hoogste rechtscollege is de overgangsregeling 'niet evident van redelijke grond ontbloot'. De Hoge Raad overwoog dat een wetswijziging naar haar aard altijd tot gevolg heeft dat er onderscheid wordt gemaakt tussen gevallen die zich hebben voorgedaan vóór, dan wel ná het tijdstip waarop de nieuwe regeling van kracht wordt. Dat onderscheid kan in beginsel niet als discriminatie worden aangemerkt; de wetgever zou anders geen nieuwe wetgeving kunnen invoeren.

De Raad overwoog vervolgens dat niet iedere ongelijke behandeling van gelijke gevallen een verboden discriminatie is. Dat is alleen zo als er voor die ongelijke behandeling een redelijke en objectieve rechtvaardiging ontbreekt. En dat is in de berechte situatie niet het geval: de door de wetgever getroffen overgangsregeling is niet evident van elke redelijke grond ontbloot. Ons hoogste rechtscollege motiveerde dat met een verwijzing naar de wetsgeschiedenis en de daar door de wetgever genoemde redenen voor de wetswijziging. De Hoge Raad verklaarde het beroep in cassatie ongegrond.

Commentaar

De Hoge Raad heeft het laatste woord. De uitspraak is en blijft discutabel, maar 'dit is de uitspraak en daar moeten we het mee doen'.

Uw echtgenoot onterven: het kan, echt!

22 februari 2019

Een erflater kan niet alleen zijn kinderen, maar ook zijn echtgenoot onterven. Bij testament. Het onterven van de echtgenoot is vaak aan de orde als een echtscheiding in zicht is (of komt). Volgens de wet zijn echtgenoten erfgenamen van elkaar, en die bepaling kan erg vervelend uitpakken bij een langlopende echtscheiding. Pas als de echtscheidingsbeschikking is ingeschreven in de registers van de burgerlijke stand is het huwelijk ontbonden en zijn de echtgenoten geen echtgenoten meer. Als een van de echtgenoten tijdens de nog lopende echtscheidingsprocedure komt te overlijden, vóór inschrijving van de echtscheidingsbeschikking, deelt de andere echtgenoot gewoon mee in de erfenis. En dat zal wel niet de bedoeling zijn.

Vergeet u in het echtscheidingstestament ook niet om een tweetrapsmaking op te nemen om te regelen dat bij overlijden van een kind al hetgeen 'onverteerd' is van diens erfdeel niet toekomt aan de ex-echtgenoot maar aan zijn broers of zussen, of nog weer andere personen. Uw adviseur weet er meer van.

Risicovolle VPB-aangiften: aanpak Belastingdienst

18 februari 2019

De Belastingdienst kan duizenden risicovolle aangiften vennootschapsbelasting niet controleren. Oorzaak: gebrek aan ervaren personeel. De Belastingdienst wil die aangiften ongezien door laten gaan. Volgens dagblad Trouw, de bron van dit nieuws, gaat het om zo'n 25.000 aangiften en kan de schade voor de schatkist oplopen tot enkele honderden miljoenen. Staatssecretaris Snel van Financiën ziet dat anders. Direct na de publicatie in Trouw heeft hij de Tweede Kamer geïnformeerd over de aanpak van risicovolle aangiften. Met veel cijfers, gedetailleerde informatie over risicoprofielen en de inzet van personeel. Dat biedt een kijkje in de keuken....

Dagblad Trouw heeft de hand weten te leggen op een intern document van de Belastingdienst. Daaruit blijkt dat er eind 2018 nog zo'n 25.000 risicovolle aangiften vennootschapsbelasting 2016 beoordeeld moesten worden. De Belastingdienst heeft onvoldoende mensen om die aangiften te controleren, en daarom wil de dienstleiding 90% ongezien accorderen. Volgens Trouw kost dat de schatkist zeker honderden miljoenen. Staatssecretaris Snel van Financiën heeft dagblad Trouw laten weten dat de Belastingdienst nooit elke risicovolle aangifte controleert. Snel wil tegen de krant niet zeggen hoeveel procent van de aangiften niet gecontroleerd wordt.

Dat wordt wél duidelijk uit de informatie die Snel kort daarna naar de Tweede Kamer heeft verzonden over de aanpak van risicovolle aangiften. De Belastingdienst heeft circa 680.000 aangiften VPB 2016 van MKB-ondernemers ontvangen. Bij het merendeel van deze aangiften, ruim 83%, zijn geen relevante risico's gedetecteerd: deze aangiften worden gevolgd, de aanslagen conform de aangiften vastgesteld. De overige circa 17% – voor 2016 zo'n 120.000 aangiften – wordt uitgeworpen met relevante risico's. Deze aangiften worden automatisch verdeeld in drie categorieën, op basis van het risicoprofiel. Categorie 1 omvat de aangiften met de hoogste risico's. Deze aangiften worden allemaal inhoudelijk beoordeeld door ervaren vaktechnische medewerkers.

Voor 2016 ging het om circa 50.000 aangiften. Aangiften die niet in categorie 1 scoren, en evenmin in categorie 2 een nadere analyse vragen, gaan over naar categorie 3 en worden afgedaan conform de ingediende aangifte. Eind november 2018 waren er nog circa 25.000 aangiften VPB 2016 'in de wacht' in categorie 2. Inmiddels waren ook de aangiften VPB 2017 met een hoog risicoprofiel geselecteerd, en moest er een keuze worden gemaakt over de inzet van de vaktechnische medewerkers. Besloten is toen om een deel van de aangiften 2016 die in categorie 2 'in de wacht stonden' alsnog zonder nadere controle af te doen. Volgens Snel zijn dat met name aangiften van ondernemers / DGA's die geld bij de eigen BV hebben geleend. De Belastingdienst heeft voor deze aangiften gekozen omdat die problematiek ook nog bij een volgende aangifte beoordeeld en zonodig gecorrigeerd kan worden.

Commentaar

De Belastingdienst heeft het moeilijk. Na enkele spraakmakende reorganisaties is het bestand van ervaren medewerkers sterk uitgedund, en ondertussen groeit het aantal ondernemers in ons land als kool. Dat vraagt om slimme, elektronische oplossingen en een adequate inzet van medewerkers. Daar is de Belastingdienst al jaren druk mee: zie ook BelastingBelangen, april 2012: [Misstanden bij de Belastingdienst: de overheid loopt miljarden mis.](#)

Regel een opvullegaat in uw testament

22 februari 2019

Hebben u en uw vrouw een opvullegaat in uw testamenten? In veel oudere testamenten ontbreekt zo'n legaatstelling en dat kan onnodig veel erfbelasting kosten.

Een opvullegaat biedt de langstlevende ouder de mogelijkheid om bij het overlijden van zijn/haar partner een keuze te maken hoe de erfenis van de overleden partner moet worden verdeeld. Hierdoor kan worden voorkomen dat de kinderen al direct over hun erfdeel erfbelasting moeten betalen.

Een partner heeft een vrijstelling voor de erfbelasting van € 650.913, een meerderjarig kind van € 20.616. Met een opvullegaat wordt bereikt dat de langstlevende ouder de hoge vrijstelling maximaal kan benutten. De langstlevende vult daarmee zijn/haar eigen erfenis aan ten koste van het erfdeel van de kinderen. Bij het overlijden van de langstlevende komt dat wel weer goed. Uw adviseur of notaris kan u verder helpen.

180-dagenregeling: schenkbelasting volledig in aftrek

19 februari 2019

Bij een schenking 'in het zich van overlijden' – als de schenker binnen 180 dagen komt te overlijden – wordt de schenking alsnog opgeteld bij de erfrechtelijke verkrijging van de begiftigde (behoudens voor schenkingen die onder de eenmalige hoge vrijstellingen vallen). De wetgever heeft deze 180-dagenregeling in de wet opgenomen om te voorkomen dat men met schenkingen kort voor het overlijden een belastingvoordeel kan behalen. De begiftigde mag de betaalde schenkbelasting in mindering brengen op de alsnog verschuldigde erfbelasting, om een dubbele belastingheffing te voorkomen. Hof Arnhem-Leeuwarden heeft recent beslist dat het volledige bedrag van de schenkbelasting in mindering komt op de verschuldigde erfbelasting, en niet slechts een evenredig deel zoals de Belastingdienst 'standaard' verleent.

Wim Pelvis kreeg in 2015 twee schenkingen van zijn moeder: op 31 maart € 5.000 en op 23 december € 80.000. Wim deed aangifte schenkbelasting voor € 85.000. Hij claimde de jaarlijkse vrijstelling tussen ouders en kinderen – van € 5.277 in 2015 – en betaalde € 7.972 aan schenkbelasting (10% van € 85.000 -/- € 5.277). Wim's moeder overleed op 20 april 2016. Wim verkreeg uit haar nalatenschap € 25.358.

Bij het vaststellen van de aanslag erfbelasting paste de inspecteur de 180-dagenregeling toe en verhoogde hij Wim's erfdeel met de voorgaande schenking van € 80.000. De totale verkrijging stelde hij vast op € 105.358. Rekening houdend met de vrijstelling voor de erfbelasting van € 20.148 bedroeg de verschuldigde erfbelasting € 8.521. De inspecteur verminderde die aanslag met een evenredig deel van de schenkbelasting, te weten € 6.470 $([\text{€ } 80.000/\text{€ } 105.358] \times \text{€ } 8.521)$. Wim maakte bezwaar tegen die vermindering. Hij stelde dat het volledige bedrag aan schenkbelasting in aftrek moest worden gebracht. Zijn aanslag erfbelasting moest uitkomen op € 549 en niet op € 2.051.

In de daarop volgende procedure stelde Hof Arnhem-Leeuwarden belanghebbende in het gelijk. Het Hof onderkende dat de schenkbelasting bij toepassing van de 180-dagenregeling niets steeds op hetzelfde bedrag zal uitkomen als de alsnog verschuldigde erfbelasting – door verschillen in vrijstelling – maar dat is geen reden om een evenredige vermindering van de erfbelasting toe te passen. De tekst van de Successiewet kent op dit punt geen beperkingen. Een vermindering met het gehele bedrag aan schenkbelasting is volgens het Hof ook niet in strijd met doel en strekking van de wet, het voorkomen van het ontgaan van erfbelasting door schenkingen kort voor het overlijden. De heffing van erfbelasting komt dan ook nog steeds volledig tot zijn recht, zelfs als de vrijstelling voor de erfbelasting meer is dan bij schenking: de vermindering kan immers niet meer zijn dan de verschuldigde erfbelasting, zoals de Hoge Raad al jaren geleden heeft beslist.

Het Hof kende belanghebbende een volledige verrekening van de schenkbelasting toe.

De rechter corrigeerde nog wel belanghebbende's berekening van de vermindering: hij had ten onrechte ook de eerste schenking in 2015 van € 5.000 meegenomen. Die schenking viel niet binnen de 180-dagenperiode, zodat daarvoor geen vermindering kon worden verleend. Het Hof berekende de vermindering op $\text{€ } 80.000/\text{€ } 85.000 \times \text{€ } 7.972 = \text{€ } 7.503$, en verminderde de aanslag dienovereenkomstig.

Commentaar

Het schenkingsrecht is geen voorheffing op de erfbelasting. Het doel van de 180-dagenregeling is het voorkomen dat de erfbelasting wordt ontgaan door schenkingen kort voor overlijden. Dat rechtvaardigt een aftrek van de volledige schenkbelasting (tot ten hoogste het bedrag van de verschuldigde erfbelasting). Met deze uitspraak valt een schenking in het zicht van overlijden altijd te proberen.

Lunchen op de zaak: in de kantine of op de werkplek

18 februari 2019

Een werkgever die zijn werknemers gratis op de zaak laat lunchen moet voor die maaltijden een forfaitair bedrag tot hun loon rekenen. Dat normbedrag is € 3,35 per maaltijd (bedrag 2019), als de lunch in een bedrijfskantine of soortgelijke ruimte wordt genuttigd. Hof Den Haag heeft recent beslist dat de werkgever dit wettelijk normbedrag altijd moet aanhouden, ook als de kosten van de lunch aantoonbaar lager zijn. Het Hof geeft daarbij een ruime uitleg aan het begrip bedrijfskantine. Het wettelijk normbedrag is ook van toepassing als de werknemers de maaltijd niet in een kantine gebruiken, maar in een soortgelijke werkruimte, zoals een vergaderkamer.

BV X exploiteerde een IT-bedrijf. Na een boekenonderzoek legde de inspecteur de BV naheffingsaanslagen loonheffingen op, onder meer vanwege de door de BV aan haar werknemers verstrekte gratis lunches. De inspecteur rekende de waarde van die lunches tot het loon van de werknemers, en wel voor het wettelijk normbedrag (van € 3,35 in 2019) per maaltijd. BV X was het daar niet mee eens: zij stelde dat de lunches gewaardeerd moesten worden op de werkelijke kosten. De BV rekende voor dat de kosten per lunch per werknemer veel lager waren – te weten € 1,14 – dan het wettelijk normbedrag. De BV kocht de voedingsmiddelen zelf in, zette die op een tafel in de vergaderzaal, waarna de werknemers zelf hun lunch bereidden. De inspecteur wees die lagere waardering af: de wet hanteert voor dit loon in natura een normbedrag, en tegenbewijs is daarbij niet toegestaan.

In de daaropvolgende procedure was Hof den Haag het daar mee eens. De inspecteur was terecht uitgegaan van de bij de wet voorgeschreven normbedragen. Dat belanghebbende minder kosten had gemaakt voor de maaltijden was niet van belang: de wetgever heeft op goede gronden besloten tot een forfaitaire waardering van dit loon in natura. De BV stelde subsidiair dat een waardering op het normbedrag in haar situatie niet terecht was omdat de werknemers de lunches niet hadden genuttigd in een bedrijfskantine: in het bedrijfspand van de BV was geen kantine aanwezig. Het Hof maakte korte metten met dit verweer. De wettelijke normbedragen zijn ook van toepassing als de maaltijden niet in een bedrijfskantine worden genuttigd, maar in een andere, soortgelijke werkruimte in het pand van de werkgever, zoals een vergaderkamer. Het Hof vond een vergrijpboete van 15% op de naheffingsaanslag 'passend en geboden'.

Commentaar

Een 'maaltijd van de baas' is in beginsel belast als loon in natura. De wet waardeert dit loon forfaitair op € 3,35 per maaltijd – een ontbijt, lunch of diner – als die wordt gebruikt in een bedrijfskantine of soortgelijke ruimte. Een eigen bijdrage van de werknemer komt daarop in mindering, tot maximaal € 3,35. De uitspraak van Hof Den Haag maakt duidelijk dat er niet getornd kan worden aan de forfaitaire waardering van dit loon in natura. En een 'bedrijfskantine' is snel gevonden, in een vergader- of spreekkamer. De wet kent ook belastingvrije 'maaltijden van de baas'. Dat zijn de maaltijden die onder tijdelijke verblijfkosten/representatie vallen – een diner met een (potentiële) klant, tijdens een dienstreis – én de maaltijden met een meer dan bijkomstig zakelijke karakter, zoals bij overwerk, op koopavonden en dergelijke. Eet smakelijk!

Zonnepanelen op het dak: hogere WOZ-waarde

22 februari 2019

Heeft u zonnepanelen op uw dak laten installeren? Houd er dan wel rekening mee dat die panelen de WOZ-waarde van uw woning verhogen.

Het Hof Arnhem – Leeuwarden heeft recent beslist dat zonnepanelen als onroerende zaken moeten worden aangemerkt: de panelen zijn naar aard en inrichting bestemd om duurzaam ter plaatse te blijven. Deze uitspraak leidt tot een hogere WOZ-waarde van de woning. En die waarde werkt in tal van (lokale) heffingen door.

De Tweede Kamer vindt dit een ongewenste ontwikkeling. Naar verwachting zal er een wetsvoorstel worden ingediend waarbij zonnepanelen niet meer meetellen voor de WOZ-waarde. Maar dat is nu nog toekomstmuziek.

WKR: meer vrije ruimte voor het MKB

18 februari 2019

De vrije ruimte in de werkkostenregeling gaat per 1 januari 2020 omhoog, van 1,2% naar 1,7% van de fiscale loonsom. Het kabinet Rutte III wil met deze maatregel met name werkgevers in het midden- en kleinbedrijf tegemoet komen: de verhoging tot 1,7% is beperkt tot de eerste € 400.000 aan fiscale loonsom, voor het loon boven dat bedrag blijft de vrije ruimte gehandhaafd op 1,2% van de loonsom.

De ministerraad heeft recent besloten om de werkkostenregeling te verruimen. Per 1 januari 2020 gaat de vrije ruimte van 1,2% naar 1,7% van de fiscale loonsom tot € 400.000. Werkgevers met een loonsom tot dat bedrag hebben volgend jaar € 2.000 meer beschikbaar – € 6.800 in plaats van de huidige € 4.800 – voor onbelaste vergoedingen en verstrekkingen voor het personeel. Voor de loonsom vanaf de € 400.000 blijft de huidige 1,2% gelden.

De gerichte vrijstellingen worden uitgebreid: een werkgever kan vanaf 2020 zijn werknemer een vrije vergoeding geven voor het aanvragen van een verklaring omtrent gedrag (VOG).

De verruiming van de werkkostenregeling is een uitwerking van de € 100 miljoen die het kabinet vorig jaar augustus beschikbaar heeft gesteld voor een verlaging van de lasten op arbeid voor het MKB. De verruiming in de WKR is in nauw overleg met vertegenwoordigers van het MKB tot stand gebracht.

Staatssecretaris Snel van Financiën houdt nog wel een kleine slag om de arm voor wat betreft de ingangsdatum. De Belastingdienst moet nog een uitvoeringstoets opstellen, en de leveranciers van software – met name van salarisverwerkingsprogramma's – moeten de aanpassing tijdig kunnen verwerken.

Commentaar

Deze bescheiden versoepeling van de werkkostenregeling – meer vrije ruimte van maximaal € 2.000 per jaar – zal voor MKB-werkgevers geen reden zijn om het beloningsbeleid binnen de onderneming op de schop te nemen. De

tegemoetkoming is wél een prikkel om nog eens na te gaan of de vrije ruimte wel volledig wordt benut.

Mogelijkheden te over: zie ook BelastingBelangen, oktober 2018: [Check de vrije ruimte in de werkkostenregeling](#) en november 2018: [De werkkostenregeling: de vrije ruimte, een feest](#).

Schuldvernieuwing: een nieuwe toets op zakelijkheid?

19 februari 2019

Bij een schuldvernieuwing kan de fiscus opnieuw toetsen of de geldverstrekking van de schuldeiser aan de schuldenaar wel zakelijk is. Als een ondernemer zijn openstaande vordering op een afnemer omzet in een lening moet beoordeeld worden of die lening op zakelijke voorwaarden tot stand komt, of 'onder zodanige voorwaarden en omstandigheden dat de geldgever een debiteurenrisico loopt dat een onafhankelijke derde niet zou hebben aanvaard'. Is dat laatste het geval, dan is er sprake van een onzakelijke lening: de schuldeiser kan die lening later niet afwaarderen ten laste van zijn winst uit onderneming. Zie BelastingBelangen, augustus 2010: [Kapitaal of lening: wie zal het zeggen?](#) Rechtbank Zeeland – West-Brabant heeft recent beslist dat bij schuldvernieuwing geen nieuw toetsingsmoment ontstaat als de geldgever door de omzetting in een betere financiële positie geraakt. Door die beslissing kon de BV van senior een in een lening omgezette huurvordering van ruim € 400.000 op de BV van zijn zoon alsnog afwaarderen.

Bas Aal was directeur-enigaandeelhouder van BV X. Zijn BV verhuurde vanaf 1998 een pand aan BV Y, de BV van zijn zoon Ton Aal. BV Y kwam in zwaar weer: de BV betaalde vanaf het vierde kwartaal 2008 de huur niet meer, eind 2010 was de huurvordering van BV X opgelopen tot € 400.000. BV X en BV Y kwamen overeen om de huurvordering per 31 december 2010 om te zetten in een lening met een looptijd van 10 jaar, aflossing ineens na 10 jaar, tegen een rente van Euribor met een opslag van 2%. Er werden geen zekerheden bedongen voor BV X en de lening was achtergesteld op de bancaire kredieten van BV Y. Kort daarop, in januari 2011 kwamen BV X en BV Y een pandrecht overeen – inzake de voorraden, debiteuren en inventaris van BV Y – ter meerdere zekerheid van de lening van BV X en de door die BV in rekening-courant verstrekte gelden. BV X stortte daarbij € 25.000 in rekening-courant naar BV Y voor de aflossing van haar rekening-courant bij de bank, en in februari 2011 (door een fiscaal gevoegde dochtervennootschap) nogmaals € 100.000.

BV X had ultimo 2012 in totaal € 559.970 te vorderen van BV Y. In haar aangifte VPB 2012 waardeerde zij de lening en de vordering in rekening-courant af tot op € 1. BV Y werd kort daarna, in 2014, in staat van faillissement verklaard. De inspecteur weigerde de afwaardering omdat de lening en rekening-courantvordering – mede door de familieband – als onzakelijke leningen moesten worden aangemerkt. BV X verzette zich daartegen en ging in beroep.

Rechtbank Zeeland – West-Brabant stelde vast dat de huurvordering van BV X op BV Y steeds per huurtijdvak was opgelopen, gedurende zo'n twee jaar. De Rechtbank vond het laten oplopen van een huurvordering niet direct onzakelijk. Dat kwam ook voor tussen zakelijk handelende derden. Bij de omzetting van de huurvordering in een lening, bij de schuldvernieuwing, ontstond in beginsel een nieuwe mogelijkheid tot toetsing van het al dan niet zakelijke karakter van de geldverstrekking. Maar in de berechte situatie was dat niet het geval, zo besliste de Rechtbank, omdat BV X als schuldeiser door de schuldvernieuwing in een betere financiële positie was geraakt dan voordien. De omzetting van de huurvordering in een lening maakte niet dat sprake was van een onzakelijke lening.

De Rechtbank was het eens met de inspecteur dat de nadien verstrekte twee leningen in rekening-courant wél als onzakelijke leningen moesten worden aangemerkt. Die leningen waren verstrekt 'onder zodanige voorwaarden en omstandigheden dat de geldgever een onzakelijk debiteurenrisico ging lopen dat een onafhankelijke derde niet zou hebben aanvaard'.

De Rechtbank besliste dat BV X de lening van de omgezette huurvordering, plus rente van € 423.194 wél kon afwaarderen en de leningen in rekening-courant van € 136.775 niet.

Commentaar

De Rechtbank hanteert een materiele benadering bij de schuldvernieuwing. De BV van senior verhuurde al meer dan tien jaar een pand aan de BV van zijn zoon, voordat die BV in financiële problemen kwam. Om een huurder dan acuut 'op straat te zetten' is ondenkbaar, ook tussen derden. Het laten oplopen van de huurachterstand gedurende twee jaar is dan ook niet onzakelijk. Die geldverstrekking mag bij omzetting in een geldlening niet opnieuw op zakelijkheid worden getoetst omdat de geldverstrekker door de schuldvernieuwing in een betere financiële positie komt. De Rechtbank sluit zo aan bij het daadwerkelijke debiteurenrisico van de geldverstrekker. Als dat risico bij schuldvernieuwing niet verslechtert is er geen reden voor een nieuwe toetsing op (on)zakelijkheid. Een nuttige uitspraak voor veel MKB-ondernemers.

Loonheffingnummer voor uw nieuwe BV

22 februari 2019

Bij de oprichting van een BV ontvangt u vanaf 1 januari 2019 niet meer automatisch een loonheffingnummer van de Belastingdienst. U moet dit aanvragen bij de Belastingdienst als uw BV een of meerdere werknemers in dienst krijgt. Dit nummer kunt u aanvragen met het formulier '[Melding Loonheffingen Aanmelding Werkgever](#)' dat op de website van de Belastingdienst beschikbaar is. Met dit formulier wordt de BV als werkgever bij de Belastingdienst aangemeld.

Kruislings schenken met de jubelton?

21 februari 2019

Mijn ochtendblad kwam een week of twee geleden met een interessant artikel, met als kop 'Rijke ouders omzeilen belasting met truc'. De truc is dat je je kinderen twee keer een ton belastingvrij kunt schenken voor hun eigen woning. Hoe gaat dit in zijn werk en welke risico's zijn er aan verbonden? Kan het nu wel of niet?

Antwoord

De Successiewet kent een eenmalige hoge vrijstelling voor een schenking van € 102.010 (bedrag 2019) voor de eigen woning. Deze vrijstelling geldt voor schenkingen aan personen tussen de 18 en 40 jaar; de begiftigde moet de jubelton gebruiken voor de koop of verbouwing van een eigen woning, ofwel de aflossing van de eigenwoningsschuld. Zie ook BelastingBelangen, november 2018: [Vrije schenking eigen woning: € 100.800 in 2018](#). Ouders met kinderen tussen de 18 en 40 jaar kunnen deze vrijstelling eenmalig benutten. Eénmalig, dat staat expliciet in de wet. De truc die in het blad Arts & Auto – met een advertentie – werd aangeboden biedt perspectief op een meervoudige schenking van de jubelton. De gedachte opzet is simpel. Karel, een gulle vader, schenkt zijn meerderjarige zoon Pepijn de jubelton. Vervolgens schenkt Karel ook een ton aan Desiree, de meerderjarige dochter van zijn goede vriend Wim, onder de voorwaarde dat Wim zijn zoon Pepijn een ton schenkt. De truc is gebaseerd op het gegeven dat de vrijstelling voor de jubelton niet beperkt is tot de familiesfeer: iedereen tussen de 18 en de 40 kan begunstigd worden met de jubelton, als het geld maar gebruikt wordt voor de eigen woning. Kan het nu wel of niet?

De 'schenking via een omweg' lijkt op een derdenbeding, maar strikt genomen is het dat niet. Een derdenbeding is een bepaling, een beding, in een overeenkomst waarop een derde, die geen partij is bij die overeenkomst, een bepaalde aanspraak kan ontleen op één van de contractpartijen. In onze casus schenkt Karel aan Desiree, onder de voorwaarde dat haar vader Wim een ton aan Pepijn schenkt. Pepijn is hier de derde: hij kan – na aanvaarding van het derdenbeding – aan de overeenkomst tussen Karel en Desiree de aanspraak ontleen dat Wim hem een ton zal schenken. En daar faalt het derdenbeding: Wim is immers geen contractpartij bij de overeenkomst. Dat zijn Karel en Desiree. In ieder geval op papier....

De Successiewet bepaalt dat de schenking van de jubelton onvoorwaardelijk moet zijn. Zie ook BelastingBelangen, februari 2017: [Gefaseerd schenken jubelton? Voorwaardelijk?](#) Bij de 'schenking via een omweg' stelt Karel de voorwaarde dat Wim zijn zoon Pepijn zal schenken. Die voorwaarde maakt de toekenning van de vrijstelling uiterst onzeker.

Zeker is wel dat de Belastingdienst deze opzet zal bestrijden. Dat blijkt uit de wetgeschiedenis van de vrijstelling. Daar wordt een voorbeeld gegeven van twee broers die afspreken hun eigen kinderen € 100.000 te schenken, en kruislings aan elkaars kinderen nog eens € 100.000 te schenken. De wetgever vindt dat het kind dan € 200.000 van zijn eigen ouder heeft ontvangen, en maar voor de helft een beroep kan doen op de verhoogde vrijstelling.

Onze conclusie is duidelijk: het kruislings schenken met de jubelton is een hachelijk avontuur.

Aftrek box 3 vanaf 2017: buitenlands onroerend goed

22 februari 2019

Ik heb al jaren een leuke vakantiewoning in Frankrijk. In privé, in box 3: de waarde van die woning heb ik (voor de IB 2016) aangegeven voor € 300.000. Door de aftrek ter voorkoming van dubbele belasting betaal ik over dat jaar in Nederland de facto geen belasting over de waarde van mijn vakantiehuisje in Frankrijk. Voor de aanslag IB 2017 pakt dat anders uit. Nu blijkt ineens dat ik geen volledige vrijstelling meer krijg voor mijn Franse huis. Klopt dat? Ik heb de woning voor de IB 2017 wederom aangegeven voor € 300.000, mijn overige vermogen in box 3 is in 2016 en 2017 afgerond ook zo'n € 300.000.

Antwoord

Ik vrees voor u – en vele andere belastingplichtigen met een vakantiewoning in het buitenland – dat dit klopt. Het zit zo.

Voor buitenlands onroerend goed in box 3 geldt een vrijstelling: de 'stenen' worden belast in het land waar ze liggen. Een Nederlander met een tweede woning in Frankrijk betaalt de belasting over die tweede woning in Frankrijk. In Nederland heeft hij recht op aftrek ter voorkoming van dubbele belasting (hierna ook aftrek tvvdb), via een belastingverdrag of via de eenzijdige regeling. De aftrek tvvdb voor dit 'inkomen' uit een tweede woning in het buitenland wordt verleend via de vrijstellingsmethode. Vrijstelling suggereert dat u in Nederland niets meer hoeft te betalen in box 3. Dat was ook zo, tot en met 2016. De vrijstelling was toen effectief een 100% vrijstelling.

In het nieuwe box 3 systeem vanaf 2017 pakt dat anders uit.

De vrijstelling werkt niet meer volledig. Dat komt omdat de vrijstelling berekend wordt met de evenredigheidsmethode. Door het oplopende fictieve rendement in de drie klassen van box 3 (in 2017 van 2,87%, 4,7% en 5,39% en in 2019 van 1,94%, 4,45% en 5,60%) tegen een gelijkblijvend belastingtarief (van 30%) werkt de evenredigheidsmethode zo uit dat u in Nederland wel wat belasting moet betalen over uw tweede woning in Frankrijk. De vrijstelling is geen 100% vrijstelling meer.

Een cijfervoorbeeld ter verduidelijking.

Box 3 heffing in 2016

Uw box 3 vermogen:

- overige vermogensbestanddelen	€ 300.000
- tweede woning in Frankrijk	<u>€ 300.000</u>
	€ 600.000

Stel: geen belastingvrije som, geen schulden.

Verschuldigde belasting in box 3:

- overige vermogensbestanddelen € 300.000 x 4% = fictief rendement	€ 12.000
- tweede woning in Frankrijk € 300.000 x 4% = fictief rendement	<u>€ 12.000</u>
totaal	€ 24.000

Verschuldigde belasting 30% over € 24.000 = € 7.200

Aftrek tvvdb 300.000/600.000 x € 7.200 = € 3.600

Te betalen belasting over vermogen in Nederland € 3.600

Box 3 biedt een volledige vrijstelling voor de woning in Frankrijk.

Box 3 heffing in 2017

Uw box 3 vermogen:

- overige vermogensbestanddelen	€ 300.000
- tweede woning in Frankrijk	<u>€ 300.000</u>
	€ 600.000

Stel: geen belastingvrije som, geen schulden.

Verschuldigde belasting in box 3:

- € 75.000 x 2,87% = fictief rendement	€ 2.152
- € 525.000 x 4,7% = fictief rendement	<u>€ 24.675</u>
totaal	€ 26.827

Verschuldigde belasting 30% over € 26.827 = € 8.048

Aftrek tvvdb 300.000/600.000 x € 8.048 = € 4.024

Te betalen belasting over vermogen in Nederland € 4.024

Box 3 biedt geen volledige vrijstelling voor de woning in Frankrijk.

De verschuldigde belasting in Nederland over 2017 moet realiter beperkt blijven tot een heffing over € 300.000. Dat kost in box 3 aan belasting € 3.817. Maar de aanslag komt uit op € 4.024. U bent in 2017 € 207 duurder uit in Nederland dan bij een echte 100% vrijstelling.

Bezwaar maken heeft geen zin. De Belastingdienst bevestigt de meerdere heffing in Nederland, maar is niet voornemens om de rekenmethode aan te passen. Financiën laat weten dat de vrijstelling ter voorkoming van dubbele belasting geen objectvrijstelling is, maar een vrijstelling tegen het gemiddelde en niet tegen het marginale rendement in box 3. Daar moet u het maar mee doen.

BTW-suppletieaangifte: niet vergeten

22 februari 2019

Heeft u bij de jaarafsluiting 2018 geconstateerd dat er wat fouten zijn gemaakt in de BTW-afdracht over 2018? Is er te weinig of te veel BTW afgedragen? U moet dit corrigeren met een suppletie.

Hoeveel is het verschil? Minder dan € 1.000 bij te betalen of terug te ontvangen? U kunt dit verschil bij de eerstvolgende BTW-aangifte verwerken. Voor hogere bedragen moet u een suppletieaangifte doen. Zo'n suppletieaangifte kan sinds 1 januari 2018 uitsluitend nog digitaal.

Moet u nog BTW bijbetalen, dan bent u daarover geen belastingrente verschuldigd als u de suppletie vóór 1 april 2019 indient bij de Belastingdienst. Doet u de suppletie later, dan betaalt u (4%) belastingrente vanaf 1 januari 2019.

Let op: fouten in de BTW-afdracht kunnen u een boete kosten.

Als u te weinig BTW hebt afgedragen en u dient geen suppletieaangifte in, dan loopt u het risico dat de Belastingdienst een vergrijpboete oplegt. Deze boete kan oplopen tot 100% van de te weinig afgedragen omzetbelasting.

Dient u wel een suppletieaangifte in, dan krijgt u een verzuimboete, maar alleen als het na te betalen BTW-bedrag meer is dan 10% van de op de BTW-aangiften reeds betaalde of terugontvangen omzetbelasting. Of als u op basis van de suppletieaangifte meer dan € 20.000 moet nabetalen. De boete is dan 5% van het te betalen belastingbedrag, maximaal € 5.278.

Als u vóór 1 april 2019 een suppletieaangifte indient bent u in ieder geval geen belastingrente verschuldigd.

Schenking vóór of ná de huwelijksdatum?

21 februari 2019

Mijn vriend en ik gaan trouwen. We hebben onze huwelijksdatum geprikt en inmiddels weten onze naaste familieleden van onze plannen. Mijn vriend en ik wonen beiden nog zelfstandig; we zijn van plan om na ons huwelijk in zijn huis te gaan wonen. Onze ouders kunnen ons feest niet meer meemaken: die zijn alle vier overleden. Gelukkig hebben we onze grootouders nog. Die zijn zo enthousiast over onze huwelijksplannen dat ze ons alvast een flink deel van onze toekomstige erfenis willen gaan schenken. Mijn opa en oma willen mij én mijn vriend, ieder afzonderlijk, een leuk bedrag schenken, en toen mijn vriend's grootouders dat hoorden hebben ze besloten om dat ook te gaan doen. Kunnen we die schenkingen – fiscaal gezien – beter vóór of ná onze huwelijksdatum regelen?

Antwoord

Gelukkig met uw huwelijksplannen. En leuk, zulke enthousiaste grootouders!

De schenkingen die zij aan u en uw vriend willen gaan doen worden in beginsel bij u afzonderlijk in de belastingheffing – de heffing van schenkbelasting – betrokken. Uitgangspunt daarbij is dat u en uw vriend als ongehuwden fiscaal geen partners zijn omdat u beiden nog zelfstandig woont. Na uw huwelijksfeest bent u per definitie partners voor de successiewet.

Het al dan niet partner zijn is van belang voor de omvang van de verschuldigde schenkbelasting. De successiewet kent een samentelregeling voor schenkingen. Schenkingen binnen één kalenderjaar worden samengeteld en aangemerkt als één schenking. Zo'n samentelling geldt ook voor schenkingen door én aan partners. Door de samentelling komen de schenkingen op een hoger bedrag uit en bij overschrijding van de eerste tariefschijf (van € 124.727, bedrag 2019) zijn kleinkinderen over het meerdere geen 18%, maar 36% schenkbelasting verschuldigd.

Die samentelbepaling geldt nu nog niet voor u en uw vriend, omdat u (nog) geen fiscale partners bent. Maar de Successiewet kent hier een specifieke regeling die u kan dwarsbomen. Schenkingen die gedaan worden binnen een jaar vóór het huwelijk worden toch bij elkaar geteld: bij schenkingen binnen die termijn van 12 maanden wordt het huwelijk geacht al te bestaan. De wetgever heeft die bepaling in de wet opgenomen om te voorkomen dat de samentelbepaling kan worden ontgaan door kort voor het huwelijk nog schenkingen te doen.

Cruciale vraag is nu: wanneer is de huwelijksdatum? Binnen 12 maanden of later? Als u de samentelling wil voorkomen moeten de schenkingen plaatsvinden op een datum vóór 12 maanden voor de huwelijksdatum. Zoals hiervoor al vermeld geldt de samentelregeling voor schenkingen door én aan partners. Uw beider beider grootouders zijn gehuwd, zij zijn fiscale partners, dus hun schenkingen worden per echtpaar samengeteld. De samentelregeling uit de Successiewet kan in uw situatie vervelend uitpakken. Laat uw huwelijksgeluk daar niet onder lijden!

*DOOR DIE SAMENTELLING PAKKEN
DE SCHENKINGEN VAN ONZE
GROOTOUDERS VEEL DUURDER UIT.*

Schenk aan uw kinderen - startende ondernemers

22 februari 2019

De Successiewet kent vele vrijstellingen voor schenkingen van ouders aan kinderen. De jaarlijks vrije schenking van € 5.428, de eenmalige verhoogde vrijstelling van € 26.040 voor schenkingen aan kinderen tussen 18 en 40 jaar, de vrije schenking van € 54.246 voor een dure studie, of € 102.010 voor de eigen woning.

Minder bekend, maar zeker zo interessant, is de vrijstelling voor schenkingen aan 'on- en minvermogenden'. Ouders kunnen deze vrijstelling met name benutten als dochter- of zoonlief zich bij de start van de carrière in de schulden moet steken om zich zelfstandig te vestigen. Er geldt geen limietbedrag, wél enkele voorwaarden, maar die zijn haalbaar. Uw adviseur kent ze; hij kan u nader informeren.

Verdeling box 2-inkomen ná bezwaartermijn nog aan te passen?

21 februari 2019

In 2016 heeft mijn BV een leuk bedrag aan dividend uitgekeerd. Dat inkomen in box 2 heb ik in mijn aangifte IB 2016 volledig aan mijzelf toegerekend; toerekening aan mijn vrouw leek me niet zinvol omdat het dividend tegen een vast tarief van 25% is belast. Inmiddels weet ik beter: als ik het dividend voor een deel – fiscaal – aan mijn vrouw had toegerekend had ons dat een grotere teruggave aan heffingskorting opgeleverd! Onze aanslagen IB 2016 staan inmiddels definitief vast, de bezwaartermijn is al lang verstreken. De Belastingdienst heeft onze bezwaarschriften tegen de aanslagen IB 2016 wegens termijnoverschrijding niet ontvankelijk verklaard. Zijn er nog mogelijkheden om de verdeling van ons box 2 inkomen aan te passen?

Antwoord

Ja, dat moet lukken.

De belastinginspecteur heeft uw bezwaarschriften tegen de aanslagen IB 2016 terecht niet ontvankelijk verklaard. De termijnoverschrijding is niet verschoonbaar: uw onbekendheid met de heffingskortingen is geen rechtvaardiging voor termijnoverschrijding.

De inspecteur had die bezwaarschriften wel als een verzoek om ambtshalve vermindering moeten behandelen. U kunt dat hem alsnog vragen. Voor verzoeken om een ambtshalve vermindering kent de wet een specifieke regeling. Als de inspecteur zo'n verzoek wil afwijzen moet hij dat doen bij een voor bezwaar en beroep vatbare beschikking. Nu dat (nog) niet is gebeurd staan de aanslagen IB 2016 van u en uw vrouw nog niet onherroepelijk vast voor een ambtshalve vermindering. De inspecteur moet alsnog ambtshalve een vermindering verlenen, tenzij een van de vijf navolgende omstandigheden van toepassing is:

- er zijn vijf jaren verstreken na het einde van het kalenderjaar waarop de aanslag betrekking heeft;
- de onjuistheid van de aanslag wordt veroorzaakt door een rechterlijke uitspraak die is gewezen nadat de aanslag onherroepelijk is komen vast te staan;
- de onjuistheid van de aanslag vloeit voort uit beleidsregels van Financiën die zijn uitgevaardigd nadat de aanslag onherroepelijk is komen vast te staan;
- de onjuistheid van de aanslag is ontstaan omdat een beroep op een fiscale faciliteit wordt gedaan waarop eerder, bij de aangifte een beroep had moeten worden gedaan;
- er is sprake van een feit waardoor ten onrechte inkomstenbelasting is geheven en daardoor een andere belasting terzake van datzelfde feit niet is geheven en ook niet meer kan worden geheven.

Als geen van deze vijf uitzonderingen in uw situatie aan de orde is kan er alsnog een ambtshalve vermindering plaatsvinden.

Erfenis voor uw ex, minder alimentatie voor u

22 februari 2019

Bent u alimentatieplichtig? En bent u er achter gekomen dat uw ex-echtgenoot een leuke erfenis heeft ontvangen? Dat biedt u perspectief op een vermindering van de alimentatie!

Bij de vaststelling van de partneralimentatie zijn alle financiële omstandigheden van belang. Ook het vermogen waarover de alimentatiegerechtigde kan beschikken. Dus als uw ex een erfenis heeft ontvangen kan zij dat vermogen aanwenden om in haar levensonderhoud te voorzien. Voor u als alimentatiebetaler is dat een reden om de rechtbank te verzoeken om de alimentatie op een lager bedrag – wie weet op nihil – te laten vaststellen. Succes!

BTW-aftrek op overnamekosten deelneming?

22 februari 2019

Mijn holding-BV zal binnenkort alle aandelen verwerven in een dochtervennootschap. Voor die aankoop heb ik in de BV flink wat kosten gemaakt voor mijn M&A-adviseurs. Kan ik de BTW op die kosten in aftrek brengen, of is hier sprake van een BTW-vrijgestelde dienst?

Antwoord

U kunt de BTW op de aankoopkosten voor de deelneming in aftrek brengen als uw holding BTW-belaste diensten gaat verrichten aan de nieuw verworven dochtermaatschappij. Doet uw holding-BV niet meer dan het aanhouden van de aandelen in de dochtervennootschap dan is er geen sprake van een economische activiteit: de BTW kan dan niet in aftrek worden gebracht.

Uw holding-BV moet voor de BTW-aftrek zich gaan 'moeien' in het beheer van de nieuwe dochteronderneming. Denk aan het verrichten van BTW-belaste administratieve, financiële of commerciële diensten voor de dochteronderneming. Een BTW-belaste verhuur van onroerend goed kwalificeert ook als inmenging in het beheer van de dochteronderneming, zo heeft het Europese Hof van Justitie nog niet zo lang geleden beslist. Ook het verstrekken van een rentedragende lening van de holding aan de dochter-BV kwalificeert als een economische activiteit.

Het EU-Hof stelt dat de BTW op de overnamekosten van een deelneming voor aftrek in aanmerking komt als aan de volgende vier voorwaarden is voldaan:

- de dienstverlening is duurzaam van aard,
- de dienstverlening is vastgelegd in een overeenkomst,
- er is sprake van BTW-belaste dienstverlening,
- er is een direct verband tussen de verleende dienst en de ontvangen vergoeding.

Let op: de holding-BV verricht geen economische activiteit als zij zich moeit met de dochtervennootschap, maar hiervoor geen vergoeding van die vennootschap ontvangt. De dochtervennootschap moet een vergoeding betalen aan de holdingvennootschap wil er sprake kunnen zijn van een economische activiteit.

U kunt de moeiende verhouding tussen uw holding-BV en de nieuwe dochtervennootschap het beste direct regelen na de overname van de aandelen. Succes daarmee!

22 februari 2019

Tot 29 maart behoort het Verenigd Koninkrijk nog tot de Europese Unie. Wat er daarna gaat gebeuren staat in de sterren geschreven. Deal of no-deal? Of helemaal geen Brexit? Onzekerheid alom. Voor Nederlandse ondernemers die zaken doen met ondernemers of particulieren in het Verenigd Koninkrijk (VK) heeft de Brexit vergaande gevolgen, met name voor de heffing van omzetbelasting. De Rijksoverheid adviseert ondernemers om zich voor te bereiden op een no-deal Brexit. In deze special bespreken we de BTW-consequenties van dat scenario.

Brexit: vrijdag 29 maart 2019, 23.00 uur VK-tijd

Theresa May kan met de Europese Unie nog tot vlak voor 29 maart 2019 nadere afspraken maken over het wat en hoe van de Brexit. Het is goed denkbaar dat er een overgangperiode wordt afgesproken, tot januari 2021, waardoor er voorlopig weinig tot niets zal veranderen. Of dat er een soft-Brexit komt, waarbij maatregelen worden getroffen om de BTW-gevolgen te beperken. Denk aan een douane-unie, waarbij de heffing van invoerrechten (gedeeltelijk) wordt uitgesloten voor transacties tussen het Verenigd Koninkrijk en de Europese Unie.

Als afspraken om 'vijf voor elf' – let op: de VK-tijd is beslissend! – niet mogelijk blijken krijgen we een harde Brexit, een no-deal Brexit, waarbij geen overgangsmaatregelen getroffen worden. Het Verenigd Koninkrijk wordt dan vanaf dat tijdstip voor de BTW aangemerkt als een derde land: de heffing van BTW vindt dan niet langer plaats volgens de Europese BTW-richtlijn. Hierna gaan we van dat scenario uit, voor leveringen en diensten, vóór en ná een no-deal Brexit.

BTW en leveringen verricht aan het Verenigd Koninkrijk vóór de Brexit

B2B - Verkoop aan Verenigd Koninkrijk

Als een Nederlandse ondernemer goederen levert aan een ondernemer/afnemer in het Verenigd Koninkrijk, is op de levering 0% Nederlandse BTW verschuldigd omdat sprake is van een intracommunautaire levering. De ondernemer die het 0%-tarief toepast moet dan wel kunnen aantonen dat de goederen Nederland hebben verlaten. Denk aan een driemaal getekende CMR-vrachtbrief, betalingsbewijzen en correspondentie met de afnemer. Bewaar deze stukken in de administratie bij de verkoopfactuur. Deze leveringen vallen onder vraag 3b van de BTW-aangifte.

B2C - Verkoop aan Verenigd Koninkrijk

Bij leveringen van goederen aan particulieren of andere afnemers zonder BTW-identificatienummer in het Verenigd Koninkrijk geldt de regeling afstandsverkoop. De ondernemer in Nederland moet de omzet van de verkopen bijhouden, en als die omzet de voor het Verenigd Koninkrijk vastgestelde drempel van £ 70.000 / € 80.197 overschrijdt is hij BTW verschuldigd in het Verenigd Koninkrijk. De Nederlandse ondernemer moet zich dan in het VK registreren voor de BTW. Tot het bereiken van de drempel kan de leverancier Nederlandse BTW in rekening brengen en die in Nederland afdragen.

Inkoop vanuit Verenigd Koninkrijk

Als een Nederlandse ondernemer goederen koopt van een leverancier in het Verenigd Koninkrijk en die goederen worden naar Nederland vervoerd, dan moet de VK-leverancier 0% BTW berekenen en de Nederlandse afnemer 21% BTW aangeven in Nederland over de waarde van de goederen. Dit moet worden aangegeven bij vraag 4b van de BTW-aangifte

BTW en leveringen verricht aan het Verenigd Koninkrijk ná de Brexit

B2B - Verkoop aan Verenigd Koninkrijk

Bij een no-deal Brexit wordt het Verenigd Koninkrijk als derde-land behandeld. Dit betekent dat een levering van goederen aan een afnemer in het Verenigd Koninkrijk voor de Nederlandse BTW als export met 0% BTW is belast. Er hoeft geen opgaaf ICP te worden gedaan. Afhankelijk van de BTW-regels in het Verenigd Koninkrijk geeft de afnemer of de Nederlands leverancier de BTW aan in het Verenigd Koninkrijk.

B2C - Verkoop aan Verenigd Koninkrijk

Bij verkoop van goederen aan consumenten is sprake van export en is 0% BTW in Nederland verschuldigd. Voor pakketjes die vanuit de EU naar het Verenigd Koninkrijk gaan met een waarde tot GBP 135 komt volgens de Britse overheid een online portaal beschikbaar waarin de in het Verenigd Koninkrijk verschuldigde BTW-bedrag kan worden aangegeven en betaald. Bij pakketjes met een waarde van GBP 135 of meer wordt de BTW van de ontvangers in het Verenigd Koninkrijk geheven.

Inkoop vanuit Verenigd Koninkrijk

Koopt een Nederlandse ondernemer goederen van een leverancier in het Verenigd Koninkrijk en worden de goederen in het kader van de levering naar Nederland vervoerd, dan is er sprake van import. De Nederlandse afnemer moet de BTW bij de douane aangeven en douaneaangifte doen van de invoer, tenzij hij over een artikel 23-vergunning beschikt.

Het voordeel van een artikel 23-vergunning is dat de invoer-BTW niet bij de grens wordt betaald, maar in de BTW-aangifte wordt aangegeven. Diezelfde BTW kan als voorbelasting in dezelfde BTW-aangifte in aftrek worden gebracht. Dit levert een liquiditeitsvoordeel op.

BTW en diensten verricht aan het Verenigd Koninkrijk vóór de Brexit

B2B - Verkoop aan Verenigd Koninkrijk

Verricht een Nederlandse ondernemer een dienst aan een ondernemer in het Verenigd Koninkrijk dan is onder de huidige regels de dienst volgens de hoofdregel belast in het land van de afnemer, het Verenigd Koninkrijk. De BTW wordt verlegd naar de afnemer in het Verenigd Koninkrijk; die moet de BTW in het Verenigd Koninkrijk aangeven. De Nederlandse ondernemer vermeldt de woorden 'reversed charge' op de factuur en vermeldt geen BTW op de factuur. Wel geeft hij de levering aan bij vraag 3b van de BTW-aangifte. Deze regels gelden als hoofdregel. Voor bepaalde diensten, zoals diensten met betrekking tot onroerende zaken, gelden andere regels om vast te stellen waar de BTW verschuldigd is.

B2C - Verkoop aan Verenigd Koninkrijk

Diensten verricht aan particuliere afnemers in het Verenigd Koninkrijk en afnemers zonder een BTW-identificatienummer zijn volgens de hoofdregel belast in Nederland, zodat 21% Nederlandse BTW in rekening moet worden gebracht.

De verkoop van elektronische diensten aan particulieren in het Verenigd Koninkrijk is aldaar belast. De Nederlandse ondernemer die elektronische diensten levert aan particulieren in het Verenigd Koninkrijk moet zich daar registreren.

Inkoop vanuit Verenigd Koninkrijk

Als een Nederlandse ondernemer een dienst afneemt van een ondernemer in het Verenigd Koninkrijk wordt de BTW verlegd naar de Nederlandse ondernemer. De Nederlandse ondernemer geeft de BTW over de dienst in Nederland aan bij vraag 4b van de BTW-aangifte.

BTW en diensten verricht aan het Verenigd Koninkrijk ná de Brexit

B2B - Verkoop aan Verenigd Koninkrijk

Na een no-deal Brexit is de dienst volgens de hoofdregel belast in het land van de afnemer, het Verenigd Koninkrijk. De ondernemer vermeldt geen BTW op de factuur maar de woorden 'VAT Out of Scope'. Afhankelijk van de wetgeving in het Verenigd Koninkrijk moet de afnemer daar BTW aangeven.

B2C - Verkoop aan Verenigd Koninkrijk

De dienst is belast in Nederland. De Nederlandse ondernemer moet 21% BTW in rekening brengen. Voor een aantal diensten, zoals diensten met betrekking tot onroerende zaken en restaurant- en cateringdiensten, gelden andere regels om vast te stellen waar BTW verschuldigd is.

Inkoop vanuit Verenigd Koninkrijk

Als een Nederlandse ondernemer een dienst afneemt van een ondernemer in het Verenigd Koninkrijk is die dienst belast in Nederland. Aante geven bij vraag 4a van de BTW-aangifte. Voor sommige diensten geldt een uitzondering, bijvoorbeeld diensten met betrekking tot onroerende zaken.

Actiepunten handel met het VK ná de Brexit

EORI-nummer

Een Nederlandse ondernemer heeft een EORI-nummer nodig, om zaken te doen met ondernemers buiten de Europese Unie. Het EORI-nummer is een identificatienummer dat ondernemers nodig hebben bij het zaken doen over de grens en daarbij met de Douane te maken krijgen (EORI = Economic Operators Registration and Identification). Ga alvast na wat uw EORI-nummer is, zodat ook na 29 maart 2019, na de Brexit, de transacties met het Verenigd Koninkrijk door kunnen gaan. Ga ook na of de aangiftesoftware moet worden aangepast, zodat douaneaangifte kan worden gedaan.

Artikel 23-vergunning

Veel ondernemers die zaken doen met het Verenigd Koninkrijk hebben van de Belastingdienst een brief ontvangen waarin ze gewezen worden op de mogelijkheid om een artikel 23-vergunning aan te vragen. De ondernemer mag in dat geval de BTW bij invoer van goederen aangeven in de BTW-aangifte bij vraag 4a, in plaats van dat de BTW direct bij invoer verschuldigd is. Dit levert de ondernemer een liquiditeitsvoordeel op. De artikel 23-vergunning kan aangevraagd worden met het formulier dat bij de brief is aangehecht. Heeft de ondernemer geen formulier ontvangen, dan kan de artikel 23-vergunning ook per brief worden aangevraagd. Voor de vergunning gelden de volgende vereisten:

- de ondernemer woont in Nederland of is daar gevestigd;
- de ondernemer importeert regelmatig goederen uit niet-EU-landen;
- de ondernemer voert een aparte administratie waaruit blijkt hoeveel BTW bij import verschuldigd is;
- de ondernemer doet per maand of per kwartaal BTW-aangifte.

AEO-vergunning

Ondernemers die deelnemen aan het internationale handelsverkeer kunnen bij de Douane de status van Authorised Economic Operator (AEO) aanvragen. Zo'n AEO-vergunning biedt allerlei voordelen in het internationale handelsverkeer.

De douane stelt zich soepeler op tegen ondernemingen met een AEO-certificering. Zo worden bijvoorbeeld minder fysieke- en documentcontroles uitgevoerd. En door buitenlandse handelspartners wordt steeds vaker gevraagd of de ondernemer met wie zij zakendoen over een AEO-certificering beschikt; een AEO-certificering vergroot de aantrekkelijkheid als internationale handelspartner. De Belastingdienst/Douane bezoekt elk bedrijf dat een AEO-aanvraag indient, en spreekt dan met de directie van het bedrijf en personen die betrokken zijn bij het uitvoeren van het AEO-self-assessment.

Een AEO-certificering brengt ook verplichtingen met zich mee, zoals het regelmatig evalueren van douane-processen en waar nodig actie ondernemen om aan de vele regels te voldoen.

Making Tax Digital (MTD)

Door de Brexit-perikelen is het Making Tax Digital project van de Britse overheid wat in vergetelheid geraakt. Het MTD omvat het plan van de regering om de Britse belastingdienst te digitaliseren. Het eerste gebied waarop dit effect zal hebben is de BTW. Ondernemingen die voor BTW geregistreerd zijn in het Verenigd Koninkrijk (boven drempel van £ 85.000) zijn, in beginsel vanaf de eerste BTW-periode op of na 1 april 2019, verplicht om:

- de BTW-gegevens elektronisch te onderhouden;
- de BTW-aangiften in te dienen bij HMRC via MTD-compatibele software.

Het idee is dat de gegevens die nodig zijn voor de BTW-aangiften verzameld worden uit de elektronisch bijgehouden gegevens en vervolgens digitaal naar het HMRC worden verzonden. Veel ondernemingen moeten daardoor hun huidige boekhoudsoftware aanpassen naar MTD-compatibele software. Indien ze andere software gebruiken, moeten ze een soort 'overbruggingssoftware' gebruiken die de informatie uit de bestaande software haalt en het mogelijk maakt om deze met HMRC in te dienen.

Daarnaast moeten ondernemers de volgende punten nalopen en de administratie zo nodig hierop aanpassen:

- Welke verkoopvoorwaarden moeten na de Brexit worden aangehouden?
- Onder welke goederencode moeten de goederen worden ingedeeld, zodat het invoer-percentages vast gesteld kan worden?
- Hoe wordt de douanewaarde van de goederen bepaald?
- Wat is de (douane-technische) oorsprong van de goederen?
- Zijn op de uit te voeren goederen niet fiscale maatregelen, zoals bijvoorbeeld veterinaire controles, van toepassing?
- Worden de goederen aangemerkt als goederen voor tweërlei gebruik of militaire goederen?

Brexit Impact-scan; de Brexit-vouchers

De Rijksoverheid heeft een Brexit Impact-scan beschikbaar gesteld. Daarmee kunt u checken welke maatregelen nodig zijn om uw bedrijf Brexit-proof te maken. [Voor meer informatie klik hier voor het 12-stappenplan \(PDF\)](#). MKB-ondernemers kunnen in aanmerking komen voor een Brexit-subsidie. De Rijksdienst voor Ondernemer Nederland stelt Brexit-vouchers beschikbaar, waarmee de MKB-ondernemer subsidie krijgt voor het verkrijgen van advies over alternatieve markten en de gevolgen van de Brexit voor de onderneming. De vouchers geven een korting tot 50% van de kosten voor het advies van een externe deskundige.

Conclusie

De Brexit heeft gevolgen voor iedere ondernemer die inkoop of verkoop vanuit of aan het Verenigd Koninkrijk. Ondernemers moeten nu actie ondernemen om die handelstransacties ook na de Brexit door te laten gaan. Het is verstandig om snel een artikel 23-vergunning aan te vragen, om nadelige gevolgen voor de cashflow te voorkomen en de bijbehorende administratie tijdig juist in te richten. De Brexit roept ook vragen op met betrekking tot de contractuele aansprakelijkheid bij vertraagde zendingen in verband met het vrachtverkeer tussen het Verenigd Koninkrijk en het vasteland. LTO Nederland roept het kabinet op om veel douaneambtenaren en keuringsdiensten in te zetten om schade te voorkomen als bederfbare waar aan de grens moeten wachten.

In collegiale samenwerking met mr. Carola van Vilsteren (www.btwadvies.com)

Ontstressen is een must, ook op de zaak

22 februari 2019

Als werkgever kunt aansprakelijk worden gesteld voor de burn-out van uw werknemers. Als de rechter vaststelt dat die burn-out veroorzaakt is door omstandigheden op de werkvloer, loopt u als werkgever het risico dat u de werknemer een schadevergoeding moet betalen. Dat kan een flink bedrag zijn. Alle redenen om maatregelen te treffen om uw personeel te laten ontstressen. Uit vele onderzoeken blijkt dat een te hoge werkdruk de oorzaak is van werkstress, vaak het eerste stadium van een burn out. De inspectiedienst van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) controleert vaker en strenger op PSA, psychosociale arbeidsbelasting. Als werkgever bent u verplicht om grensoverschrijdend gedrag en werkdruk te voorkomen. Zorg dat u voorbereid bent: check de werkdruk binnen uw onderneming op [werkdrukkompas](#).

Horecaondernemer: alle kasgegevens bewaren!

18 februari 2019

Ondernemers moeten 'van hun vermogenstoestand en van alles betreffende hun bedrijf ... naar de eisen van dat bedrijf op zodanige wijze een administratie voeren en de daartoe behorende boeken, bescheiden en andere gegevensdragers op zodanige wijze bewaren dat te allen tijde hun rechten en verplichtingen alsmede de voor de heffing van belasting van belang zijnde gegevens hieruit duidelijk blijken'. De ondernemer die deze in de wet verankerde boekhoud- en bewaarplicht niet naleeft kan rekenen op problemen met de Belastingdienst. Dat ondervond een horecaondernemer die niet alle kasgegevens van zijn restaurant had bewaard.

Ana Droom en haar echtgenoot exploiteerden samen een cafetaria en een restaurant. Na een boekenonderzoek stelde de inspecteur dat zij de wettelijke administratie- en bewaarplicht niet hadden nageleefd, omdat zij de detailgegevens uit het geautomatiseerde bestel- en kassasysteem niet volledig en niet op de juiste wijze hadden bewaard. Ana en haar man stelden dat zij niet aan die verplichting konden voldoen, omdat het kassasysteem niet de mogelijkheid had om die detailgegevens digitaal te bewaren na het tijdstip waarop een dagoverzicht was gemaakt. De inspecteur stelde dat mankement vast bij een informatiebeschikking. Ana en haar man gingen in beroep tegen die beschikking.

Rechtbank Gelderland stelde voorop dat in beginsel elke vastlegging in een onderneming tot de administratie behoort en daarom bewaard moet worden. In de onderneming van belanghebbende werd nagenoeg de gehele omzet in contanten betaald. In die situatie moeten alle detailgegevens in het bestel- en kassasysteem worden bewaard. Dat was in de berechte situatie niet gebeurd. Belanghebbende had de papieren kassarollen van het restaurant niet bewaard, de papieren kassarollen van het cafetaria wél: voor elk jaar een grote taartdoos vol met ongeveer 25 kassarollen, elk vele tientallen meters lang, soms wel, soms niet leesbaar. De Rechtbank besliste dat de detailgegevens van belang konden zijn voor een juiste belastingheffing. Dat het kassasysteem onvoldoende mogelijkheden bood om die gegevens te bewaren, kwam voor rekening en risico van belanghebbende. De wél bewaarde gegevens – de leesbare kassarollen van het cafetaria – waren onvoldoende om een goede en efficiënte controle mogelijk te maken. Deze gegevens betroffen slechts een deel van de omzet, zodat geen betrouwbare conclusies konden worden getrokken over de volledigheid van de omzetverantwoording. Bovendien was een controle van de – deels leesbare – kassarollen niet binnen een redelijke termijn mogelijk. Het maken van een verbandscontrole tussen inkoop en verkoop aan de hand van die kassarollen was zo arbeidsintensief dat de controletermijn, gelet op de omvang van de onderneming, onredelijk lang zou worden. De Rechtbank handhaafde de beschikking.

Commentaar

In deze casus had de ondernemer slechts een deel van de – voor de belastingheffing relevante – detailgegevens bewaard, en ook nog op een zodanige manier dat een goede en efficiënte controle onmogelijk was. De informatiebeschikking bleef dan ook in stand. De inspecteur kan met zo'n beschikking in de hand de bewijslast omkeren: de inspecteur hoeft niet meer aan te tonen dat zijn correctie juist is, de ondernemer moet aantonen dat de correctie van de Belastingdienst niet juist is. En dat lukt maar zelden...

DAT WORDT EEN INFORMATIEBESCHIKKING,
ZO KAN IK NIET CONTROLEREN.

MAAR IK MOET TOCH ALLE
DETAILGEGEVENS BEWAAREN...

Veertig jaar is goed genoeg voor € 102.010

22 februari 2019

De Successiewet kent een eenmalige hoge vrijstelling voor een schenking voor de eigen woning van € 102.010 (bedrag 2019). De 'jubelton' moet gebruikt worden voor de koop of verbouwing van een eigen woning, of de aflossing van de eigenwoningschuld. De begiftigde – beter gezegd: de begunstigde – kan iedereen zijn, dus ook geen familielid, als hij/ zij maar tussen de 18 en 40 jaar is.

Financiën heeft dat 'tussen' recent versoepeld: de belastingvrije schenking kan ook nog op de 40ste verjaardag van de begunstigde! Is de begunstigde deze peildatum al gepasseerd, dan is een jongere partner gewenst. Financiën verleent de vrijstelling ook als die plaatsvindt op de dag waarop de partner van de begunstigde 40 jaar wordt, terwijl de begunstigde zelf al ouder is. 't Is maar dat u het weet.....

Samenloop inleners- en bestuurdersaansprakelijkheid

20 februari 2019

De wet kent geen rangorde tussen de inleners- en bestuurdersaansprakelijkheid. Rechtbank Zeeland – West-Brabant heeft recent beslist dat er geen rechtsregel is die de ontvanger verplicht om de inlenersaansprakelijkheid pas in te roepen als hij alle mogelijkheden van de bestuurdersaansprakelijkheid heeft uitgeput.

BV X exploiteerde een asbestverwijderingsbedrijf. Voor deze werkzaamheden leende zij van januari 2011 tot en met april 2013 personeel in van uitzendbureau BV Y. Na een boekenonderzoek bij BV Y bleek dat die BV over de jaren 2011, 2012 en 2013 aanzienlijk meer loonheffing verschuldigd was dan zij had aangegeven en afgedragen. De inspecteur legde BV Y een naheffingsaanslag loonheffing op van € 1.160.917. BV Y betaalde die aanslag niet, waarop de ontvanger medio 2015 beide (middellijke) bestuurders van de BV bestuurdersaansprakelijk stelde. Op 1 december 2015 stelde de ontvanger BV X aansprakelijk – op basis van de inlenersaansprakelijkheid – voor de door BV Y niet betaalde loonheffing over de door haar ten onrechte niet-verloonde uren en ten onrechte onbelast gebleven daggeldvergoedingen van het door BV X ingeleende personeel. Die aansprakelijkstelling beliep € 253.150.

BV X verzette zich tegen de aansprakelijkstelling en ging in beroep bij Rechtbank Zeeland – West-Brabant. Voor de Rechtbank stelde zij dat de ontvanger pas tot de inlenersaansprakelijkheid mocht overgaan als gebleken was dat de belastingschulden niet op de bestuurders van BV Y konden worden verhaald. Door dat niet af te wachten had de ontvanger in strijd gehandeld met de Leidraad Invordering én de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Subsidiair stelde BV X dat zij tot een te hoog bedrag aansprakelijk was gesteld. Zij had de inspecteur (in het kader van het derdenonderzoek) een overzicht verstrekt van de bij haar gewerkte uren per uitzendkracht van BV Y, maar de inspecteur had die informatie niet nader onderzocht. De BV had daarop zelf een steekproef uitgevoerd en daaruit bleek dat zij voor 4.700 uren te veel aansprakelijk was gesteld. Rechtbank Zeeland – West-Brabant stelde voorop dat de wet geen voorrangregels geeft voor de diverse vormen van aansprakelijkstelling. De wet kent een risicoaansprakelijkheid voor de inlener, dat is een aansprakelijkheid van rechtswege. Er is geen rechtsregel die de ontvanger verplicht om pas over te gaan tot inlenersaansprakelijkheid nadat hij de mogelijkheden van de bestuurdersaansprakelijkheid heeft uitgeput. De ontvanger had mogelijk meer verhaalsacties kunnen nemen tegen BV Y en haar bestuurders, maar dat deed niets af aan de rechtmatigheid van de aansprakelijkstelling van belanghebbende.

De Rechtbank verwierp ook de uitkomst van de steekproef van belanghebbende. De steekproef betrof slechts drie personen en besloeg een periode van maar 16 weken. De ontvanger bleek tijdens de zitting voor de Rechtbank wel bereid om belanghebbende alsnog in de gelegenheid te stellen om het aantal uren én het te verlonen bedrag voor de gehele periode van inlening te onderbouwen. De uitkomst daarvan kostte enige tijd, maar pakte wel goed uit voor belanghebbende: zij kwam met de ontvanger overeen dat de aansprakelijkstelling verminderd moest worden tot € 76.167. De Rechtbank nam dat bedrag op in de uitspraak.

Commentaar

De wet kent geen rangorde tussen de bestuurders- en inlenersaansprakelijkheid. De ontvanger mag beide aansprakelijkstellingen tegelijkertijd oppakken. Dat is anders als de uitlener een BV is met slechts één werknemer / bestuurder: de ontvanger moet dan wel eerst de bestuurdersaansprakelijkheid stellen, en pas daarna de inlenersaansprakelijkheid. Die uitzondering deed zich in de berechte casus niet voor.

Kiezen of kabelen bij betalingsonmacht

22 februari 2019

Zit uw BV slecht bij kas? Moet u als DGA beslissen welke openstaande rekening u het eerst gaat betalen: de loonheffing of omzetbelasting aan de Belastingdienst, of toch maar de leverancier waar de BV spullen inkoop voor haar business? Om door te kunnen gaan met de bedrijfsactiviteiten. En hoe pakt een verkeerde keus uit voor uw bestuurdersaansprakelijkheid?

De belastingrechter heeft dit dilemma goeddeels opgelost. Als u kiest voor betaling aan de leverancier – en de Belastingdienst achterstelt – is dat geen ‘kennelijk onbehoorlijk bestuur’ als u maar kunt aantonen dat u realiter kunt en mag verwachten dat de BV hierdoor beter gaat draaien. Anders gezegd, dat u de BV met deze keus in staat stelt om in de nabije toekomst ook weer aan haar fiscale verplichtingen te kunnen voldoen en op de belastingschulden kan inlopen.

Verlies voor één vennoot: onzakelijke winstverdeling

20 februari 2019

Ondernemers die samen een onderneming of praktijk drijven, voor gezamenlijke rekening en risico, in een maatschap of een vennootschap onder firma, moeten een zakelijke winstverdeling overeenkomen. Als de maten / vennoten derden voor elkaar zijn, heeft de fiscus geen reden om hun winstverdeling ter discussie te stellen. Dat ligt anders bij een man-vrouw firma, zeker als die vennoten een winstverdeling hebben afgesproken die niet aansluit bij hun onderlinge taakverdeling, én alle verliezen aan één vennoot worden toegerekend.

Steven Knie had een fulltime baan in loondienst en daarnaast exploiteerde hij sinds 2002 in firmaverband met zijn echtgenote Alie een winkel in brocante. Steven en Alie hadden geen schriftelijke vof-overeenkomst opgesteld. Steven deed allerlei voorbereidende werkzaamheden; hij verleende assistentie bij de inkoop en het opknappen van meubels. Daar was hij gemiddeld zo'n 5 uur per week mee bezig. Zijn vrouw Alie deed het dagelijkse beheer van de winkel, de inkopen en de administratie; gemiddeld was ze daar zo'n 40 tot 50 uur per week mee bezig. De winkel in brocante draaide verlies, jaar in, jaar uit, van 2005 tot en met 2014. Alleen in 2004 was een positief resultaat behaald en dat was aan Alie toegerekend. Alle daarna geleden verliezen waren volledig toegerekend aan Steven. De inspecteur vond die winstverdeling onzakelijk en legde Steven navorderingsaanslagen IB op over 2011 tot en met 2014 op. Die navorderingsaanslagen waren gebaseerd op een verdeling van de winsten en verliezen op 50%-50%.

Steven verzette zich tegen de hem opgelegde navorderingsaanslagen bij Rechtbank Zeeland – West-Brabant. Zonder succes. Rechtbank Zeeland-West-Brabant verwierp allereerst de stelling dat het voor navordering nieuwe feit ontbrak. Dat was er wél, omdat de aangiften een verzorgde indruk maakten, ingediend waren door een professioneel administratiekantoor én de winstverdeling niet uit de aangiften bleek. De Rechtbank besliste vervolgens dat de winkel in brocante geen bron van inkomen was omdat een redelijke verwachting op winst ontbrak. Als er al van uit kon worden gegaan dat de winkel een bron van inkomen was, dan had de inspecteur de verliesverdeling terecht niet geaccepteerd. De echtgenoten hadden niet zakelijk gehandeld bij het toedelen van alle verliezen uit de firma aan de vennoot die het minste bij de onderneming betrokken was. De Rechtbank vond het niet aannemelijk dat een derde, bij de tijdsbesteding van elk van de vennoten én de verdeling van hun taken en verantwoordelijkheden, zou accepteren dat de verliezen uit de bedrijfsactiviteiten volledig aan hem zouden worden toegerekend. Door de helft van het verlies bij belanghebbende te accepteren had de inspecteur de aanslagen eerder te laag dan te hoog vastgesteld. De Rechtbank verklaarde het beroep ongegrond.

Commentaar

Duidelijke taal. Dit kan echt niet. De winstverdeling in de firma was uitsluitend fiscaal bepaald. De vrouw kon een verlies uit de firma niet kwijt, de man dacht dat verlies volledig te kunnen verrekenen met zijn inkomsten uit dienstbetrekking. Niet dus.

Bejaarde boeren in de maatschap: ondernemers!

19 februari 2019

Het fiscale ondernemerschap biedt veel belastingvoordelen. Voor jonge, startende ondernemers, maar ook voor 'bejaarde' ondernemers. Oud-ondernemers kunnen opnieuw fiscaal ondernemer worden – herintreders – bijvoorbeeld om hun beleggingsvermogen 'om te zetten' naar ondernemingsvermogen om de box 3-heffing te vermijden. Of om de vererving van hun vermogen onder de bedrijfsopvolgingsregeling in de successiewet te brengen en zo hun erfgenamen een fors belastingvoordeel toe te spelen.

Het fiscale ondernemerschap voor senior ligt binnen handbereik als een of meer van zijn (klein-)kinderen een onderneming drijft: het volstaat dan om met hen een maatschap aan te gaan om die onderneming voor gezamenlijke rekening en risico te gaan exploiteren. Rechtbank Noord-Holland vind zo'n maatschap van een 92-jarige moeder met haar drie kinderen geen schijnhandeling. Ook een maatschap van een 80-jarige vader met dochter en schoonzoon werd geaccordeerd.

An Omie was een oude boerin, geboren op 1 maart 1918. Lang geleden had zij samen met haar man een akkerbouwbedrijf gerund, maar dat bedrijf was in de jaren '70 gestaakt. Nadien verpachtte zij vanuit privé de bedrijfsgebouwen en 57 hectare landbouwgrond aan haar zoon Piet. Die had een akkerbouwbedrijf als eenmanszaak. Na een familieberaad besloten An en haar drie kinderen, Piet, Gijs en Nel, om de pachtovereenkomst per 1 mei 2010 te beëindigen en per dezelfde datum gevierden een maatschap aan te gaan om het akkerbouwbedrijf voor gezamenlijke rekening en risico te gaan exploiteren. An bracht het gebruik en genot van de landerijen en de bedrijfsgebouwen in de maatschap in, Piet zijn eenmanszaak. Zoon Piet kreeg 40% van de winst, de drie andere maten ieder 20%.

De inspecteur accepteerde de maatschap niet. Hij stelde dat het aangaan van de maatschap een schijnhandeling was. De toetreding van An tot de maatschap moest worden genegeerd, de landbouwgronden en opstallen bleven tot haar box 3-vermogen behoren. An en haar kinderen verzetten zich tegen de hen opgelegde navorderingsaanslagen IB over 2011 en 2012.

Rechtbank Noord-Nederland stelde voorop dat niet in geschil was dat de maatschap in civielrechtelijke zin tot stand was gekomen, met alle daaraan verbonden rechten en plichten voor de maten. De Rechtbank vond het niet aannemelijk dat het aangaan van de maatschap en de inbreng van het gebruik en genot van de onroerende zaken, niet strookte met de bedoeling van de maten. Die stelden dat hun bedoeling juist wél gericht was op het aangaan van een maatschap, ook om de continuïteit van de onderneming te waarborgen.

Het verweer van de inspecteur dat hoogbejaarde moeder de maatschap enkel was aangegaan vanwege fiscale motieven

– om de vererving van haar vermogen onder de bedrijfsopvolgingsfaciliteit van de Successiewet te brengen – wees de Rechtbank af. Dat in de toekomst wellicht gebruik zou worden gemaakt van deze faciliteit betekende nog niet dat de wil van de maten uitsluitend gericht was op het behalen van een (incidenteel) fiscaal voordeel. Deze faciliteit en diverse andere gunstregelingen zijn onlosmakelijk verbonden met het fiscaal ondernemerschap. Het aangaan van de maatschap was geen schijnhandeling die moest worden genegeerd. De Rechtbank verklaarde het beroep gegrond.

Commentaar

Rechtbank Noord Holland stelt vast dat er sprake is van een maatschap, met alles erop en eraan. Die maatschap drijft een onderneming, dat is niet in geschil, en daarmee staat vast dat de winstaandelen van de maten ook als winst uit onderneming aangemerkt moeten worden.

Vouchers: regel uitstel van BTW

22 februari 2019

Werkt u met vouchers in uw bedrijf? Denk aan boeken- of cd-bonnen, dinercheques, hotelbonnen, theater-, concert- en bioscoopbonnen, tegoeden op mobiele telefoon, en wat al niet meer. De spelregels voor de BTW op vouchers zijn per 1 januari 2019 veranderd. Zie ook BelastingBelangen, december 2018: [Nieuwe BTW-regels voor vouchers](#).

Als u veel met enkelvoudige vouchers werkt – waarbij al bij uitgifte vaststaat wat het toe te passen BTW-tarief is – moet u vanaf 1-1-2019 de BTW afdragen bij uitgifte van de bon of het tegoed. Als de consument de voucher later inlevert is dan geen omzetbelasting meer verschuldigd. Bij meervoudige vouchers is dat toe te passen BTW-tarief niet duidelijk bij uitgifte; bij deze vouchers is de BTW pas verschuldigd als de consument de voucher benut.

Door enkelvoudige vouchers 'om te bouwen' naar meervoudige vouchers kunt u dus uitstel van BTW realiseren. Regel het zo dat uw vouchers recht geven op een keuze tussen artikelen met het hoge 21% en het lage 9% BTW-tarief. Een voucher voor een boek (9%) of een e-book (21%), een cadeaubon voor wijn (21%) of kaas (9%).

Let op: uit uw administratie moet blijken welke soort vouchers u gebruikt.

Huwelijksgoederenregime bepaalt BTW-aftrek

19 februari 2019

De btw-ondernemer die op huwelijkse voorwaarden is gehuwd moet er op bedacht zijn dat zijn huwelijksgoederenregime van invloed is op de BTW-aftrek op investeringen in vermogensbestanddelen die hij samen met zijn echtgenote heeft gekocht. Bijvoorbeeld bij het uitbreiden van het gezamenlijk (50/50) gekochte woonhuis met een aanbouw die de ondernemer binnen zijn onderneming als werkruimte gaat gebruiken. De ondernemer mag dan niet de volledige BTW op dat investeringsgoed aftrekken, maar slechts de helft, het gedeelte dat overeenkomt met zijn juridische gerechtigdheid in het woonhuis. Hof Den Bosch heeft die BTW-aftrekbepering recent bevestigd.

BTW-ondernemer Cor Poraal kocht in 2004 samen met zijn echtgenote, ieder voor de helft, een perceel grond waarop zij een woning lieten bouwen. Die woning zou deels ook voor bedrijfsdoeleinden worden gebruikt. Cor bracht in 2006 en 2007 (conform de toen geldende regeling) alle BTW-voorbelasting op de bouwkosten van de woning in aftrek.

De inspecteur corrigeerde die BTW-aftrek, met naheffingsaanslagen. Cor had volgens de inspecteur slechts recht op aftrek van de helft van de totale voorbelasting. Hij was met zijn echtgenote op huwelijkse voorwaarden gehuwd, buiten enige gemeenschap van goederen. De echtgenoten hadden de grond gezamenlijk – ieder voor de helft – gekocht, en als mede-eigenaren waren zij ieder voor de (onverdeelde) helft gerechtigd tot de woning. Cor kon daarom niet meer dan de helft van de totale BTW-voorbelasting op de verbouwkosten in aftrek brengen.

Belanghebbende legde zijn geschil voor aan Hof Den Bosch.

Voor het Hof stelde hij dat hij recht had op een volledige BTW-aftrek omdat hij vergelijkbaar was met een ondernemer die in gemeenschap van goederen is gehuwd. Het Hof maakte korte metten met dat verweer.

Belanghebbende was buiten gemeenschap van goederen gehuwd. Hij en zijn echtgenote waren ieder voor de helft gerechtigd tot de kavel bouwgrond en de daarop gevestigde woning. De bouwkosten van de woning waren voor gemene rekening gemaakt: zij waren - ieder voor de (onverdeelde) helft - de verkrijger van de bouwwerkzaamheden voor de woning. Belanghebbende kon de helft van de BTW op de bouwkosten van de woning in aftrek brengen. Het Hof stelde vast dat gesteld noch gebleken was dat de bouwkosten in een andere verhouding waren gemaakt dan volgens de civielrechtelijke 50 – 50 eigendomsverhouding en handhaafde de naheffingsaanslagen.

Commentaar

De berechte casus betreft een oud BTW-regime, maar de uitspraak is wel degelijk van belang voor de BTW-aftrek anno 2019. De juridische gerechtigdheid van de BTW-ondernemer tot het investeringsgoed is bepalend voor zijn recht op BTW-aftrek. Huwelijkse voorwaarden kunnen een BTW-ondernemer flink in de weg zitten.

DGA-manager: geen dienstbetrekking met werk-BV

19 februari 2019

Als een directeur-grotaandeelhouder zijn werkzaamheden voor een (werk-)BV niet langer in loondienst wil uitvoeren en hij die werkzaamheden gaat verrichten vanuit zijn holding-BV krachtens een managementovereenkomst, neemt de fiscus veelal het standpunt in dat de DGA in loondienst is gebleven bij de werk-BV. De nieuwe juridische opzet geldt dan niet voor de belasting- en premieheffing. Hof Den Haag heeft dat standpunt recent genuanceerd: de omzetting van de dienstbetrekking in de managementovereenkomst moet ook fiscaal worden gevolgd als er reële feitelijke wijzigingen zijn doorgevoerd, én de door de DGA verrichte werkzaamheden niet zozeer aan hem zelf verknocht zijn dat de BV's transparant zijn.

De DGA's A, B en C hadden middels hun persoonlijke holding-BV's respectievelijk 50%, 25% en 25% van de aandelen in BV Y. Die BV had alle aandelen in BV X, de werk-BV. A, B en C waren tot 1 januari 2009 bestuurders van BV X, per die datum was BV Y benoemd als bestuurder van BV X en de persoonlijke holdings van de drie DGA's als bestuurder van BV Y. B en C waren vanaf 1 januari 2009 vanuit hun persoonlijke holding werkzaam voor BV Y, met een managementovereenkomst. De inspecteur negeerde deze juridische wijziging en legde BV X naheffingsaanslagen loonheffing op. B en C waren volgens hem nog steeds in loondienst van de werk-BV en verzekeringsplichtig voor de werknemersverzekeringen.

Rechtbank Den Haag vond dat de inspecteur miskende dat er reële wijzigingen hadden plaatsgevonden: de hoogte van de DGA-beloning was gewijzigd, B en C waren niet als natuurlijk persoon gecontracteerd waardoor hun juridische positie was gewijzigd, én hun privéaansprakelijkheid was gewijzigd. Bovendien stelde de Rechtbank vast dat B en C vóór 1 januari 2009 geen arbeidsovereenkomst hadden met BV X, maar met BV Y. De Rechtbank besliste dat de DGA's B en C niet in loondienst waren van BV X.

De inspecteur ging in hoger beroep bij Hof Den Haag. Het Hof besliste dat uit niets bleek dat BV X en B en C een arbeidsovereenkomst tot stand hadden willen brengen. De inspecteur had niet aannemelijk gemaakt dat er sprake was van een privaatrechtelijke dienstbetrekking tussen B en C enerzijds en BV X anderzijds. Dat de lonen van B en C als bestuurders van BV Y door BV X werden verloond krachtens de doorbetaaldloonregeling betekende niet dat zij een arbeidsovereenkomst met BV X hadden gesloten. Ook was er geen sprake van een fictieve dienstbetrekking. De inspecteur had wel aannemelijk gemaakt dat B en C werkzaamheden voor BV X verrichtten op het gebied van in- en verkoop van de producten die BV X verhandelde, en dat zij ook optraden als bestuurder van die BV, maar voor het Hof stond vast dat zij die werkzaamheden verrichtten in het kader van de rechtsbetrekking met BV Y en hun persoonlijke holdings. Het Hof verwierp ook de stelling van de inspecteur dat de BV's van B en C én BV Y reële betekenis misten. Volgens het Hof was niet komen vast te staan dat de werkzaamheden van deze DGA's zozeer aan hun persoonlijk waren verknocht dat de BV's transparant waren. Het Hof verklaarde het hoger beroep ongegrond.

Commentaar

Deze procedure betreft een casus die in de MKB-praktijk veel voorkomt. Het belang voor de fiscus zit met name in de premies werknemersverzekeringen. Deze uitspraak bevestigt – wederom – dat de inspecteur aannemelijk moet maken dat er sprake is van een arbeidsovereenkomst tussen de DGA en de werk-BV. De bewijslast rust op hem. Het Hof besliste dat de inspecteur niet in zijn bewijslast was geslaagd. Terecht, gelet op de vele feitelijke wijzigingen in de positie van de DGA's bij de omzetting van hun dienstbetrekking in een managementovereenkomst.

Check de energie- en milieulijst 2019

22 februari 2019

Ondernemers die investeren in bedrijfsmiddelen die energiebesparend of milieuvriendelijk zijn komen in aanmerking voor fiscale tegemoetkomingen. De EnergieInvesteringsAftrek (EIA), de MilieuInvesteringsAftrek (MIA), de willekeurige afschrijving milieu-investeringen (vamil). Welke investeringen daarvoor in aanmerking komen vindt u terug op de energie- en milieulijst 2019. Check de lijst op [Zoeken in de Energielijst en Milieulijst 2019](#).

De ondernemer en zijn adviseur: wie krijgt de boete?

18 februari 2019

De ondernemer die zich bij zijn belastingzaken laat bijstaan door een deskundige adviseur hoeft zich niet zelf te verdiepen in de voor hem toegepaste fiscale regelingen om te controleren of zijn adviseur geen fouten heeft gemaakt. Als de ondernemer zijn adviseur met zorg heeft gekozen, mag hij er van uitgaan dat die zijn werk zorgvuldig verricht. Bij fouten kan de ondernemer zich dan achter zijn adviseur verschuilen. Dat bespaart hem de boete. De Hoge Raad, ons hoogste rechtscollege, heeft dat al jaren geleden beslist. Maar dat betekent niet dat de ondernemer altijd vrij uit gaat als zijn deskundige adviseur een foute aangifte heeft ingediend, zo heeft Hof Arnhem-Leeuwarden recent beslist. De ondernemer moet controleren of de gegevens die hij zijn adviseur heeft verstrekt, wel zijn meegenomen in de aangifte. Doet hij dat niet, dan kan hem dat een vergrijpboete kosten. In de berechte casus bijna € 35.000!

Ab Normaal en zijn vrouw hadden drie zonen aan wie een persoonsgebonden budget (PGB) was toegekend. Ab had met zijn zonen een zorgovereenkomst gesloten. Uit de PGB's werd Ab in 2010 € 60.977, in 2011 € 70.438, in 2012 € 106.302 en in 2013 € 71.040 betaald. Bij het Zorgkantoor stond Ab met naam en servicenummer geregistreerd als zorgverlener.

Ab's aangifte inkomstenbelasting werd verzorgd door Administratiekantoor Z. Dat kantoor had Ab's inkomsten uit de PGB's niet aangegeven in de aangiften over 2010 tot en met 2013. Toen de inspecteur dat constateerde legde hij hem navorderingsaanslagen inkomstenbelasting op over de jaren 2010 tot en met 2012 en corrigeerde hij de aangifte IB 2013. De inspecteur verhoogde de navorderingsaanslagen met vergrijpboeten van in totaal bijna € 35.000.

Ab verzette zich tegen die navorderingsaanslagen én de daarbij vastgestelde verhoging. Voor Rechtbank Noord-Holland en in beroep bij Hof Arnhem-Leeuwarden stelde hij dat de vergrijpboetes ten onrechte waren vastgesteld omdat hij zijn aangiften over die jaren door een deskundige adviseur had laten opstellen en indienen, en dat hij er op mocht rekenen dat die adviseur zijn werkzaamheden zorgvuldig had gedaan. De te lage vaststelling van de belastingaanslagen was niet het gevolg van hem te verwijten opzet of grove schuld. Het Hof overwoog – in navolging van de Hoge Raad – dat een belastingplichtige die zijn fiscale zaken door een deskundige adviseur laat verzorgen, geen opzet of grove schuld kan worden verweten voor fouten in zijn aangiften. Maar daarbij geldt wel als voorwaarde dat de belastingplichtige “de zorg heeft betracht die redelijkerwijs van hem kan worden geleverd bij de keuze van zijn adviseur en bij de samenwerking met die adviseur”. Het Hof vond in de gegeven situatie de mankementen in de samenwerking tussen de belastingplichtige en zijn adviseur te groot. Belanghebbende wist dat hij de inkomsten uit het PGB tot zijn fiscaal inkomen moet rekenen; daarom had hij alle PGB-informatie aan zijn adviseur aangereikt. Die inkomsten vormden een zo groot deel van zijn jaarinkomen dat het hem in één oogopslag duidelijk moest zijn dat zijn belastingaanslagen – over meerdere jaren! – evident te laag waren en dat zijn adviseur de door hem verstrekte informatie over de PGB-inkomsten niet juist in de aangiften had verwerkt. Het Hof handhaafde de navorderingsaanslagen, mét de vastgestelde boeten; die waren passend en geboden.

Commentaar

De belastingplichtige in deze procedure maakte het al te bont en dat levert hem een stevige boete op! De uitspraak is ook voor minder kwaadwillende ondernemers van belang. Het Hof nuanceert de rolverdeling tussen de ondernemer en zijn deskundige adviseur: de ondernemer kan zich bij fouten in beginsel achter zijn deskundige adviseur verschuilen, maar van hem mag wel 'enige toetsing' worden verwacht om te checken of zijn adviseur de hem aangereikte informatie daadwerkelijk heeft verwerkt. Een uitspraak om rekening mee te houden.

Nieuw BTW-nummer voor eenmanszaken

22 februari 2019

Heeft u een eenmanszaak? Dan krijgt u vóór 1 januari 2020 een nieuw BTW-identificatienummer. In dat nieuwe nummer mag uw burgerservicenummer niet meer worden opgenomen. De Belastingdienst voldoet zo aan de eisen van de Autoriteit Persoonsgegevens om het risico van identiteitsfraude te verminderen. Ondernemers met een eenmanszaak moeten het nieuwe BTW-nummer op hun facturen en website vermelden. Voor ondernemers met een BV verandert er niets.

Luxe woning tandarts: toch ondernemingsvermogen

21 februari 2019

De ondernemer die een woonhuis koopt of laat bouwen, moet dat pand in beginsel tot zijn privévermogen rekenen. Die vermogensetikettering kan anders uitpakken als hij tenminste 10% van de woning voor zijn onderneming gebruikt. Er is dan sprake van een pand in gesplitst gebruik, en de ondernemer kan de woning dan geheel of gedeeltelijk tot het ondernemingsvermogen rekenen. Rechtbank Den Haag heeft deze aloude regel voor de vermogensetikettering genegeerd voor een luxe woning (kostprijs € 3,6 mln.) van een tandarts-implantoloog: de rechtbank rekende de woning tot het verplichte privévermogen, ondanks een zakelijk gebruik van meer dan 10%. Hof Den Haag heeft die uitspraak vernietigd: volgens het Hof had de ondernemer de grenzen van de redelijkheid niet overschreden. Financiën kan zich met deze uitspraak verenigen: de staatssecretaris heeft het beroepschrift in cassatie recent ingetrokken.

Deze procedure – de uitspraak van Rechtbank Den Haag – is behandeld in BelastingBelangen van oktober 2017: [Luxe woning: zakelijk gebruik, toch verplicht privé](#). Hof Den Haag heeft deze uitspraak vernietigd en beslist dat de betreffende ondernemer zijn luxe woning wél tot het ondernemingsvermogen kon rekenen.

De zaak was als volgt. Een tandarts-implantoloog liet een prachtige woning bouwen, met een woonoppervlakte van 363 m². De woning had een binnenzwembad, een sauna en stoomcabine. Naast de woning was een dubbele garage opgetrokken, met autolift, en verderop een botenhuis, met berging en aanlegsteiger. De bouwkosten bedroegen € 3,6 miljoen. De tandarts gebruikte een werkruimte van 55 m² en een archief van 6 m² – ruim 16% van de woonruimte – voor zijn praktijk.

De ondernemer rekende de gehele woning tot zijn ondernemingsvermogen. De inspecteur en Rechtbank Den Haag waren het daar niet mee eens. Belanghebbende had vanuit een strikt persoonlijk motief gekozen voor de bouw van een kostbare woning die voornamelijk voor privé werd gebruikt. De keuze voor ondernemingsvermogen was niet binnen de grenzen der redelijkheid.

In beroep stelde Hof Den Haag belanghebbende alsnog in het gelijk. De tandarts had de grenzen van de redelijkheid niet overschreden door het pand tot zijn

ondernemingsvermogen te rekenen. Hij had voldoende aannemelijk gemaakt dat hij mede met het oog op de zakelijke belangen van zijn onderneming had geïnvesteerd in een onroerende zaak met gesplitst gebruik. Het pand was op luxueuze wijze gebouwd, maar het Hof vond niet dat persoonlijke motieven daarbij een doorslaggevende rol hadden gespeeld. De investering was aanzienlijk, maar niet zozeer dat geen redelijk denkend ondernemer deze uitgaven zou hebben gedaan.

Financiën ging in cassatie tegen deze uitspraak, maar de staatssecretaris heeft het cassatieberoep weer ingetrokken. De staatssecretaris merkt daarbij op dat een andere weging en beoordeling mogelijk is, maar dat maakt de beslissing van het Hof niet onbegrijpelijk.

Commentaar

Financiën merkt terecht op dat een andere weging en beoordeling mogelijk is: over de grenzen van de redelijkheid valt altijd te twisten. Laten we het maar houden op het spreekwoordelijke 'dubbeltje op zijn kant'.

Koester uw verlies-BV

22 februari 2019

Heeft uw BV in voorgaande jaren verliezen geleden die u niet meer kunt inlopen? En zijn er concollega's in uw branche die wél winstkansen zien in de bedrijfsactiviteiten? Als u de aandelen in uw verlies-BV overdraagt, hebben die verliezen nog een leuke waarde. Mits ze fiscaal verrekenbaar zijn. De BV moet haar bedrijfsactiviteiten niet al te rigoureuus inkrimpen vóór de aandelenoverdracht. Gebeurt dat wel, dan daalt de kans dat de koper nog gebruik kan maken van de fiscaal verliezen in uw BV. En dan zal hij minder voor de aandelen willen betalen.

NB. De verkorting van de termijn van de verliesverrekening – de carry forward van negen naar zes jaar – heeft betrekking op verliezen die vanaf 1 januari 2019 worden geleden, niet op de verliezen van voor die datum.

Eén privé rit met bestelauto: € 9.201 bijtelling is te gek

22 februari 2019

De belastingheffing op auto's kent veel vormen. De bijtelling voor privégebruik is ongetwijfeld de bekendste: die levert de meeste fiscale procedures op. De bijtelling treft personenauto's en bestelauto's. Om die bijtelling te vermijden kennen we voor personenauto's de 'verklaring geen privégebruik'; die biedt ruimte voor 500 km privégebruik. Voor bestelauto's hebben we de 'verklaring uitsluitend zakelijk gebruik', met een toegestaan privégebruik van nul kilometers. Zo'n verklaring is vragen om moeilijkheden: welke monteur, installateur of andere bestelautomobilist kan dat waarmaken? De inspecteur zit er bovenop, zo blijkt uit een recente procedure. Een bijtelling van € 9.201 voor één privé ritje met de bestelauto. En wat voor een rit.....

Jan Neman was als monteur in loondienst bij BV X. Jan had de beschikking over een bestelauto van de zaak. Hij kon als monteur 24 uur per dag worden opgeroepen. Jan's bestelauto was een rijdende gereedschapskist: een auto waar je privé niet in wil rijden. Aan een bijtelling voor privégebruik kwam Jan niet toe: hij vond dat zijn bestelauto 'door aard of inrichting – nagenoeg – uitsluitend geschikt was voor het vervoer van goederen'. De inspecteur vond dat niet: hij corrigeerde Jan's inkomen over 2010 en 2011 met de bijtelling. Jan kwam daartegen in verweer; de zaak rolde door naar Hof Amsterdam. Op 27 februari 2013 was de zitting. Jan dacht er verstandig aan te doen om met zijn bestelauto naar de zitting te gaan. Dan kon hij de rechters zijn bestelauto laten zien, om hen ervan te overtuigen dat die auto echt niet voor privé geschikt was. De rechters schouwden Jans' bestelauto, maar dat mocht hem niet baten: het Hof stelde de inspecteur in het gelijk.

Om van het gedoe over de bijtelling af te zijn had Jan in goed overleg met zijn baas per 1 januari 2012 een 'verklaring uitsluitend zakelijk gebruik bestelauto' aangevraagd. Die werd toegekend en Jan hield zich daar keurig aan. De enige privé rit sinds januari 2012 was de rit naar de zitting van Hof Amsterdam in 2013. Het duurde even voor de inspecteur die gevonden had. Bij brief van 15 december 2015 deelde hij Jan mee dat hij de verklaring uitsluitend zakelijk gebruik had overtreden. Jan reageerde niet op die brief, de inspecteur wél: hij corrigeerde Jans' aangifte IB 2013 met een bijtelling van € 9.201.

Jan ging maar weer procederen. Rechtbank Noord-Holland was het eens met de inspecteur, maar Hof Amsterdam – dit keer – niet. Het Hof vond een bijtelling van € 9.201 voor één privé rit naar de Hof-zitting te gek. Juridisch geformuleerd: "een rit zoals die op 27 februari 2013 had plaatsgevonden, gelet op het motief waarmee die rit was ondernomen, kon redelijkerwijs niet gelden als een rit waarop de sanctie van artikel ... moest worden toegepast". Het Hof vond de "sanctie disproportioneel en niet in overeenstemming met de bedoeling van de wetgever". Het Hof vernietigde de bijtelling, ook omdat de inspecteur de betwiste rit pas na twee jaar als een privé rit had aangemerkt. Dat was geen controle in de actualiteit.

De staatssecretaris van Financiën heeft cassatie ingesteld tegen deze uitspraak, maar dat weer snel ingetrokken. Hij vindt de uitspraak passend in het evenredigheidsbeginsel.

Rechtvaardigheid, juist en eerlijk handelen, is de grondslag van het recht. Dat blijkt maar weer.